

வில்லிபுத்தூரர் பிள்ளைப்பெருமாள்
ஐயங்கார்.

இவ்விருபாவலர்களின் சரித்திரச் சுருக்கம்.

சென்னை

ஸைன். தோம், கலாசாலைத்தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்

தில்லையம்பூர் ஸோமயாஜி

வேங்கடராம ஐயங்காரியற்றியது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

Madras:
SRINIVASA, VARADACHARI & CO.,
MOUNT ROAD.

1906.

Copyright Registered.

M A D R A S :

**Printed by Srinivasa, Varadachari & Co.,
No. 4, Mount Road.**

PREFACE TO ~~THE~~ SECOND EDITION.

THE first edition of the work having run out and the same having been prescribed as a Tamil Text for the B.A. Degree Examination, 1907, I now bring out a new edition with notes on important Sanskrit words and other phrases and also an English translation of Proverbs and other important expressions occurring in the work.

T. VENCATARÂMA IYANGAR.!

15th December 1905.

INTRODUCTION.

IT gives me great pleasure to say a few words by way of introduction to my friend Mr. T. Venkatarâma Iyengar's book on the lives of two such well known Tamil poets as Villiputturer and Pillaipperumal Aiyangar. Villiputturar's Tamil version of the Mahabharatham is a standard work, and, although the author lived in comparatively recent times, his work has attained the status of a classic. The other, who is said to have lived in the days of the greatest of the Nayak rulers of Madura, [namely, Tirumalai Naik, is regarded as the one poet, whose works must be read by every Tamilian, who wishes to

obtain even a tolerable acquaintance with Tamil Literature. Both are Vishnava Brahmins and have falsified the common South Indian saying that the Tamil of the Brahmin and the Sanskrit of the Vellala are worthless. With regard to diction and rhythm, both were consummate masters. My friend the Pandit has done well to write the lives of these two representative writers, possessing marked features of their own.

The biographies are not of the old antiquated type, but are written on modern lines, and this noteworthy fact will, I hope, add to the value of book, which deserves to be read by students in colleges as well as the outside public. I also sincerely wish and trust that the author will use his undoubted talents in continuing this line of work and bringing out a larger work worthy to be treated as a valuable contribution to the Tamil prose literature, that is slowly but gradually forming now.

THÓTTAKKADU HOUSE,
Maḍras, 18-7-04.

} T. RAMAKRISHNA PILLAI.

உ முதற்பதிப்பு.

முகவுரை.

“எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.”

என்று திருவள்ளுவர் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடியே இச்
சிறு சஞ்சிகையைப்பார்க்க நேரும் விவேகிகள் இதிலடங்கிய
சரித்திரத்துள் பொதிந்துள்ள ஸாரத்தையும் நற்கருத்தையும்
கல்விகற்கும் நமது நாட்டு மாணாக்கர்களுக்கு அறிவுறுத்திப்
பயன்பெறச் செய்வார்களெனுந் துணிவுகொண்டு நந்தமிழ்
நாட்டில் தமிழ்க்கலா வல்லபத்திற் சிறந்த இரண்டுபாவலர்
களின் சரித்திரத்தை இனிதிற் பொருள் விளங்கத் தமிழில்
வசனநடையில் எழுதி வெளியிடலானேன். முன்னோர் மொ
ழிந்த பொருள்களையே யன்றி அவர்கள் மொழிந்த மொழி
களையும் போற்றுதல் மரபாதலின் இடையிடையே சில பழ
மொழிகளும் வழங்கலாயின.

2. கல்விமலியும் இக்காலத்தில் அச்சியந்திர வழியாய்
அளவற்ற சஞ்சிகைகளும் புத்தகங்களும் தமிழில் வெளியாகி
நடைபெறினும் நமது தேய சரித்திரங்களும் நமது நாட்டுப்
பெரியோர் சரித்திரங்களும் அதிகம் வெளிவருவனவாய்க்
காணப்படவில்லை. அறிவையும் நன்னடக்கையையும் விருத்தி

செய்துதவும் மாண்பினால் நம்மவர்க்குப் பெரும்பயனளிப்பன பெரியோர் சரித்திரங்களும் நம் தேய்சரித்திரங்களுமேயாம். படிப்பவரை இச்சரித்திரங்கள் எளிதில் பொருள்களை அறிவித்துக் களிப்பையும் உண்டாக்குகின்றன. கல்விகற்கும் நெறிகள் பலவுளவாயினும் அவைகளிலெல்லாம் பெரும் பயனளிப்பது இவ்வகைச் சரித்திர ஆராய்ச்சியே யாம்.

திருவள்ளுவர் குறள்

“கற்கக் கசடற கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக.”

என்கின்ற நியாயத்தின்படியே கல்வியின் கசட்டைப் போக்கித் திடப்படுத்தி அத்திடங் குறையாமல் நன்னடையில் நடைகொளச் செய்வது இவ்வகைச் சரித்திர ஆராய்ச்சியேயாம். முக்கியமாய் இவ்வழிக்கொளார் கல்வியும் போலியேயாம். நல்வழிப் போக்கிற்கு வழிகளைத் தொகுத்தும் வகுத்தும் காட்டும் விதிநூல்கள் முக்கியமே யாயினும் அவ் விதிகளின்படி வழுவாது நடந்துள்ள பெரியோர்களின் சரித்திரம் வெகு முக்கியமாம். ஏனெனில் விதிவாக்கியங்களைக் காட்டிலும் அவைகளை யனுட்டித்தவர்களின் திருட்டாந்தம் சிறந்ததாம்.

3. பெரியோர்களின் சரித்திரம் எழுதுந் தொழிலில் எளியேன் பழக்கமில்லேனாயினும் இவ்வகைச் சரித்திர நூல்கள் தமிழ்நாட்டில் நிலைபெறில் நமது வாலிபர்களின் நடைசீராகித் தெய்வப்பத்தியும் ஜீவகாருணியமும் ஒருவாறு இக்கவிநாளில் திடப்படுமெனும் ஆசையினாலெழுதி வெளியிடத்

துணிந்தேன். ஆம்பல் தாமரை முதலிய மலர்கள் மிகுந்த தடாகத்தில் கொட்டியும் முளைத்தல்போலச் சரித்திரமெழு துங் காரியத்திற் தேர்ந்தவர்களின் நடுவில் எளியேனும் முன் வரலானேன். குற்றம்பார்க்கிற் சுற்ற மில்லையாதலின் விவே கிகள் “குணமதுகைவிடேல்” எனும் ஓளவையின் முது மொழி யைப் பரிபாலிப்பாரென்று துணிகின்றேன். லிகித வழியா யும் கர்ணபரம்பரை வழியாயும் எளியேன் ஆராய்ச்சியில் கிடைத்த வுண்மைகளைக் கொண்டே இவ்விரண்டு பாவலர்க ளின் சரித்திரங்களை ஒருவாறு எழுதி முற்றுவித்தேன். இவ் விருகவிகளின் சொன்னயம் பொருள் நயங்களை நிதானித் துணரச்சிற்சில பாடல் மாதிரிகளும் சரித்திர முடிவிற் சேர் க்கப்பட்ட டொளிர்ந்தல் காண்க.

4. தோட்டக்காடு ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பிள்ளையவர்கள் B. A. ஆங்கிலேய பாஷையில் எழுதி யுபகரித்த பாயிரம் இச்சஞ்சிகையின் முகப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

தமிழைப் பல்வகையாலும் போற்றிப் பரிபாலிக்க நோக் கங்கொண்ட மேலோர் கால மிடமறிந்து அளிக்கும் பாயிரத் திற்கு வந்தனந்தந்தனமென்று மட்டும் சில மறுமொழி பகர் ந்துவிடுவது நம்மவரில் இயற்கையா யிருக்கின்றது. இத னுள் தந்தன முண்டாதலன்றிப்போந்த கைமாறுமாவதில்லை. யானே இந்நெறியிற் செல்லாது நன்னேக்கங்கொண்ட ராம கிருஷ்ணர்க்கு மேன்மேலும் சரீர திடத்தையும் இசையையும் ஆயுளையும் அடியார்க் கிரங்கும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமூர்த்திகள் கொடுத்தருள்புரிய அவர்களைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

முத்தமிழாற் பத்திமிகு முத்தனையார் சரித்திரமு
முரிய தேச, பத்ததிகேர் சரித்திரமும் பவித்துலகிற் கத்தியங்
கள் பலவுமோங்கிற், சித்தசித்தாற் பகுத்தறிவுக் கொத்தபடி
சிரத்தைபத்தி சிறக்கு மப்போழ், துத்தமர்சேர் புத்தமுத
நூற்றொண்டன் வேங்கடவன் வேத வாக்கே.

இங்ஙனம்,

சென்னை,
16 - 7 - 04. }

தில்லையம்பூர் ஸோமயாஜி,
வேங்கடராம ஜயங்கார்,
தமிழ்ப்பண்டிதர்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
7	29	தறுவார்	தருவார்
13	13	ரையர்	ரையர்
15	12	வகக	வக்க
17	12	யாள்	யாள்)
19	5	சதத்து	சத்து
”	17	குறிய	குரிய
24	7	தேனி	தேனி
”	18	தக்கவி	தககவி
27	10	தக்கவி	தககவி
47	18	ஆடங்க	ஆதங்க
56	17	வழு	வழு
65	24	த்கின்ற	த்துகின்ற
71	11	மான	மான்
”	11	நல்தூ	நல்லூ
95	1	றிப்பம்	றிப்பும்

விஷய அட்டவணை.

தொகை.	விஷயம்.	பக்கம்.
1.	அருணைக்கேகியது	... 29
2.	ஊர்	... 6
3.	காலத்துப்பாவலர்	... 27
4.	காலவரையறை	... 35
5.	சமயம்	... 8
6.	செய்த நூல்	... 10
7.	பாரதம் பாடியது	... 15
8.	பெயர்	... 2
பிள்ளைப்பெருமாள்.		
1.	அரங்கவாசம்	... 53
2.	ஊர்	... 43
3.	சமயம்	... 44
4.	செய்த நூல்	... 52
5.	பெயர்	... 49
6.	மதுரைவாசம்	... 55
7.	வம்சம்	... 44
8.	வயது	... 57

பாடலகராதி.

தொகை.	பாட்டின் முதல்.	பக்கம்.
1	அரியணை	... 10
2	அரியதண்	... 40
3	ஆல்லை	... 100
4	ஆகமதிக்கு	... 50
5	இடங்கொண்ட	... 3
6	இரும்புவனம்	... 61
7	எப்பொருள்	... v
8	ஒருபேர்	... 67
9	ஊராது	... 3
10	என்னிலைமை	... 3
11	ஐந்து	... 16
12	கலியுக	... 22
13	கற்க	... vi
14	கன்னி	... 40
15	காணெலாம்	... 41
16	கானேந்து	... 49
17	குட்டுதற்கோ	... 24
18	கொடிமதில்	... 11
19	கொண்டமென்	... 41
20	கொம்பாம்	... 101
21	கோவல்சூழ்	... 12
22	சருகருந்தி	... 61
23	தாரங்க	... 44
24	தானே	... 61

தொகை.		பக்கம்.
25	திதத்த	... 87
26	துளவ	... 59
27	தென்னர்	... 16
28	தேடுகின்றனை	... 62
29	தொழப்பெரு	... 63
30	நனியாடல்	... 40
31	நாகையா	... 11
32	நாற்றிசை	... 41
33	பாண்டியன்	... 13
34	பிள்ளை	... 43
35	பிறந்துய்ய	... 26
36	பேராறு	... 40
37	பைந்தமிழில்	... 25
38	பொய்மை	... 47
39	பொன்மாரி	... 74
40	மங்கைபாகன்	... 48
41	மண்டலம்	... 62
42	மத்தக்காரி	... 49
43	மன்னுதிரு	... 29
44	மாமறை	... 1
45	மாணை	... 62
46	முன்னு	... 18
47	மேவரு	... 8
48	வடக்கு	... 7
49	வாழி	... 67
50	வானிட்ட	... 45
51	விகட	... 88

வில்லிபுத்தூரார் சரித்திரச் சுருக்கம்.

குருவணக்கம்.

காப்பு வேண்பா.

மாமறையோன் வில்லிபுத்தூர் மாண்புலவன் றன்சரித
மாமதனைக் கத்தியமா யாக்குவிப்பன்—தூமறைக
ளாக்கி தமிழ்மாறன் அன்பரறி மாமுனிவன்
வாக்கின் மனந்தனிலே வந்து.

நிலமகட்கு நேத்திரம்போன்றொளிர்வது தமிழ்நாடு.
அந்நாட்டில் சந்தனாலயமெனப் பெயர்கொண்ட மலய பருவ
தத்திலிருந்து இழிந்தோடும் வைகை, தாம்பிரபர்ணியெனும்
நதிகள், குடகுமலை, நந்தி மலைகளிலுதித்துப்பாயும் காவேரி,
பெண்ணை நதிகள் முதலிய தீர்த்தங்களும், திருமால், சிவபி
ரான் முதலிய மூர்த்திகளும், அவர்களுக்கூரிய அரங்கம், தி
ல்லை, மதுரை முதலிய தலங்களும் விளங்குகின்றன. ஆழ்
வார்களும், நாயன்மார்களும் தோன்றிப் பத்திமார்க்கத்
தை நிலைநிறுத்திய புண்ணிய பூமியாயுள்ளதுமித்தமிழ்நாடே.
சேர, சோழ, பாண்டியராம் மூன்று தமிழ் வேந்தர்களும் அர
சாண்டநாடுமிந்நாடே. வடக்கிலுள்ள ஆரியாவர்த்தமாம்

புண்ணிய பூமிபோலவே தெற்கிலும் தலையெடுத் தோங்கிய
புண்ணிய பூமியுமிதுவே.

பெயர்.

இந்நாட்டில் தமிழிற் புலமை வாய்ந்த புலவர் சிகாமணி
யொருவர் முன்னூளிற் பேரிசைகொண்டு விளங்கினார். வில்
லிபுத்தூரர் என்பது அவர் பெயர். வில்லிபுத்தூராழ்வா
ரென்பதும் அவரது மற்றொருபெயர். தமிழில்நாலாயிரப்
பிரபந்தம் பாடியருளிய ஆழ்வார்களுள் வழங்கப்படும் வில்
லிபுத்தூராழ்வார் வேறொருமகான். இங்குக்காட்டிய வில்லி
புத்தூராழ்வார் தமிழிற் பாரதம்பாடிய மற்றொருமகான்.
இப்பிரந்தியவரின் சரித்திரத்துளெல்லாம் இவரை நன்குபுகுத்
துணர வில்லிபுத்தூரரென்றும். கவிதாசார்வபூமனென்று மட்
டும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கவிதாசார்வபூமனென்பது கவி
பாடுவதிற்றலைமைபெற்று விளங்கியதால் வந்தபெயர். ஆழ்
வாரெனும் பெயரைத் தமிழ்வேதம் பாடியவர்களுக்கன்றி
ஏனையோர்களுக்கும் பெயருடன் சேர்த்துவழங்குவது உப
சாரவழக்கு. “கோமின்துழாய்முடியாதியஞ் சோதிசுணங்
களே” என்கின்றபடியே திருமாலின் குணக்கடல்களிலே அழு
ந்தி நெஞ்சருகிக் கரைந்து தம்மைமறந்து தியானகோசரமாகிய
அவ் வெம்பெருமானது வடிவத்திலே ஈடுபடுபவரென்பதே
ஆழ்வாரெனும் பதத்தின் பொருள். பரதாழ்வான், சத்துருக்கி
னாழ்வான், பிரகலாதாழ்வான், கஜேந்திராழ்வான், சுதரிசு
னாழ்வான் எனவழங்கிவருதல் காண்க. கம்பநாட்டாழ்வா
ரென வழங்குவ தெப்படியெனிலோ? கூறுதும். திருவரங்க
நகரில் கம்பர் தாம்பாடிய இராமாயணத்தை அழகிய சிங்கர்
சந்நிதியில் ஸ்ரீநாதமுனிகள் முதலிய பத்தர் சிகாமணிகள்
டையில் அரங்கேற்றியபின்பு ஸ்ரீநாதமுனிகள் கட்டளைப்படி

கம்பர் பாடிய மூன்றுபாடல்கள் நாலாயிரப்பிரபந்தத்துள்
சேர்க்கப்பட்டன. அப்பாடல்களாவன :—

கலித்துறை.

இடங்கொண்ட நெஞ்சத்*தடங்கிக் கிடப்பன வென்றும்
பொன்னித், தடங்கொண்ட தாமரை சூழு மலர்ந்ததண்
பூங் குடந்தை, விடங்கொண்ட வெண்பற் கருந்துத்திச் செங்
கட் டழலுமிழ்வாய்ப், படங்கொண்ட பாம்பணைப் பள்ளி
கொண்டான் திருப்பாதங்களே. (க)

இஃது திருமங்கை மன்னன்பாடிய எழுகூற்றிருக்கை
யின் அந்தத்தில் காணப்படுகின்றது.

வெண்பா.

ஊரா தொழியே னுலகறிய வொண்ணுதலீர்
சீரார் முலைத்தடங்கள் சேரளவும்—பாரெல்லாம்
† மண்ணோங்கி நின்றளந்தான் நின்ற திருநறையூர்
‡ மண்ணோங்க ஆர்வன் மடல். (உ)

இதுவும் மங்கை மன்னன்பாடிய சிறிய திருமடலின்
கடைசியில் தோன்றுகின்றது.

வெண்பா.

என்னிலைமை யெல்லா மறிவித்தா லெம்பெருமான்
றன்னருளு மாகமுந் தாரானேற்—பின்னைப்போய்
ஒண்டிரை நீர்வேலை யுலகறிய ஆர்வன்னான்
வண்டறையூம் பெண்ணை மடல். (ங)

இதுவும் மங்கை மன்னன்பாடிய பெரிய திருமடலின்
முடிவில் விளங்குகின்றது.

* இணங்கி நல்லபாடம்.

† அன்றோங்க நல்லபாடம்.

‡ மன்றோங்க நல்லபாடம்.

புலவர் கோமானென்பது கவிதாசார்வ பெளமன் எனும் வடமொழித்தொடர் மொழியின் தமிழ்ப் பெயர்ப்பால்வந்த தமிழ்த்தொடர் மொழி. சடகோபர்பாடிய திருவாய் மொழியையும் சடகோபரையும் சிறப்பித்து அமுதொழுகும் நூறு கலித்துறை யந்தாதி யொன்றையும் கம்பர் பாடியுள்ளார். பரதன்போல் இராமனிடத்துக் கம்பருக்குத் திடபத்தியுண்டாதலின் அவரையும் ஆழ்வாரென உபசாரவழக்காற் கூறப்பட்டது.

சடகோபர் விஷயமாய்க் கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பெனும்பதினொரு பாடல்கள் பாடித் திருமால் தன்னையும் பாடா தொழித்துச் சடகோபரிடத்துப் பத்திகொண்ட மதுரகவியார் ஆழ்வார்களுள் வைத்தெண்ணப்படுகின்றனர். கம்பரும் புலமையும், பத்தி மேலீடும் கருதி ஆழ்வாரெனப்பட்டனர். இந்நயங்கருதாது சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை யவர்கள் வீரசோழியப் பதிப்புரையில் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார். “வஞ்சகச்சூதினால் வடவேங்கடத்தைக் கைப்பற்றியது போலவும், விக்கினேசுரரைத் திருமண்சாத்தித் தும்பிக்கை யாழ்வாரென்று கொண்டதுபோலவும், தமிழ் நாலுடையார் தஞ்சமயத்தாரில் யாருமில்லாத குறையை நிவிர்த்திக்க முயன்று வல்லடி வழக்காக வைணவர்கள், சாதியில் ஓச்சனுஞ் சமயாசாரத்தில் பிடாரிபூசகனுமாகிய கம்பருக்கு ஆழ்வார் நாமஞ்சாத்தியும், அடிப்பட்ட சிவாசாரிய குலத்துப் பிறந்து சாம்பரியந்தம் சிவார்ச்சனையே செய்த பரிமேலழகரை அரிமேலழகுறா உம்ப அன்பமை யந்தணன் பரிமேலழகனை வாய்ப்பகட்டுப் பேசியும் யாது பயன்? ஊரை உலைமுடியால் மறைக்கவா!! வைணவருட் டமிழ்க்காப்பியஞ்செய்தார் வில்லிபுத்தூராழ்வார் ஒருவரே. இவர் அருணகிரியிற் சிவநிந்தைசெய்து கண்

ணிழந்து அச்சாபம் நீங்கும்பொருட்டுச் சிவபரமாக ஓர் நூல் செய்ய ஆஞ்ஞாபிக்கப்பட்டும், கொடியவைணவராதலிற் றன்மதாபிமானத்திற்குப் பங்கம்வராது சிவஸ்துதி டுடை இடை விரவிவரவும், வெளித்தோற்றத்திற் கண்ணன் சரிதையாகவும், பிறர் மயங்கப் பாரதத்தைச் சாபநிவிர்த்திக்காகவே செய்தன ரென்றுணர்க. இதனுண்மை அருணகிரியார் சரித்திரத்தால் நன்கு வெளிப்படும்.”

இப்பிள்ளையவர்கள் தமது வாழ்நாளில் தமிழ்மொழியை அழிய விடாது காக்கத்தொல்காப்பியம் முதலிய பல பழைய நூல்களை விடாமுயற்சியுடன் பரிசோதித்து அச்சியந்திரவழியாக வெளிப்படுத்தித் தமிழர் என்றும் கொண்டாடப் பேருபகாரம் செய்தவர். இவரிடத்துச் சைவாபிமானம் மிகுந்தமையால் தம்மை மறந்து ஆதாரமற்ற சில சங்கதிகளை நிசம் போற்கூறினர். பரிமேலழகரை இவர் சிவாசாரியகுலத்துப் பிறந்தவரென்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் 1902-ல் அச்சிடப் பெற்றுள்ள அபிதானகோசத்துள், பரிமேலழகர் காஞ்சீபுரத்திலே வைணவப்பிராமணகுலத்திலே அவதரித்து வடமொழி, தென்மொழி யிரண்டிலும் வல்லுனராய் விளங்கினரென்று ஆதாரத்துடன் தெளிவாகவிளக்கப்பட் டிருக்கின்றது. திருநாளைப்போவார் எனும் பிரதிநாமங்கொண்ட சண்டாளகுலத்தில் பிறந்த நந்தனைச் சிதம்பரத்திலுள்ள தில்லை யந்தணர்கள் நடராஜனின் மூலஸ்தானத்திற் கொண்டுபோய் விடுத்தமையையும், பஞ்சமகுலத்தில் வளர்ந்த திருப்பாணாழ்வாரை அந்தணர்குலத்திற் பிறந்த லோகசாரங்க முனிவர் தோள்மேலேற்றிச்சென்று திருவரங்கரின் மூலஸ்தானத்தில் விடவே தமது பாஞ்சபூதிக தேகத்தை மறைத்து அவர் அரங்கன் வடிவிக் கலந்ததையும் மறந்து கம்பருக்கு ஆழ்வார் நாமஞ்சாத்தினர் என்று வாளாகூறினர். விநாயகருக்குத் தும்பிக்கையாழ்வார் எனும் பெய

ருண்டென்பதை இப்பிள்ளையார், பிள்ளையார் நாமங்களுள் எந்த நிகண்டிற் கண்டனரோ யாம் அறியோம். பிள்ளையெனும் அடைமொழி தாமோதரத்தைச் சார்ந்திருப்பதால் அவரையும் பிள்ளையார் என வழங்குவாரெங்குளரோ யாம் அறியோம். வடவேங்கடத்திற்கு நெடியோன் குன்றமெனும் பெயர் பழைய நூலாம் சிலப்பதிகாரத்து வேனிற் காதையில் இராமானுஜரின் தோற்றத்திற்கு முன்காலத்திலேயே வழங்

மறந்து இவர் வஞ்சகச்சூதினால் வடவேங்கடத் த் கைப்பற்றியது போலுமென்றனர். இது நிற்க, வில்லிபுத்தூரர் சிவநிந்தனைசெய்து கண்ணிழந்து அச்சாபம் நீங்கும் பொருட்டுப் பாரதத்தைத் தமிழில் பாடினரென்பதை இவர் எந்நூலுட்கண்டனரோ அறியோம். ஆண்டான் பிள்ளை அல்லது ஆட்கொண்டானெனு மரசன் வேண்டுகோளின்படி வில்லிபுத்தூரர் பாரதம்பாடியிருக்க, இவர் சிவநிந்தனைசெய்து கண்ணிழந்து மறுபடி முன்போற் கண்பெறத் தமிழ்ப்பாரதம் பாடியுளாரெனப் பிள்ளை கூறுவது பிள்ளைப்பேச்சா மத்தனையே. அருணகிரிநாதர் புராணத்திலும், புலவர் புராணத்திலும் இப்பிள்ளையார் கூறுவதுண்மையாயின் அவ்வுண்மை காணப்படாமை வியப்பே. கர்ண பரம்பரையாற் கேட்டு வாயில் வந்தபடி கூறுவார் விசாரணையிலும் புராணங் கூறுவாரினாய்ச்சி திடமுள்ளதா மன்றே.

ஊர்.

வில்லிபுத்தூரர் பிறந்தஊர் “சனியூர்.” இது பெண்ணை நதிபாயும் திருமுனைப்பாடி நாட்டிலுள்ளது. சேரர் பூபதியாம் ஆட்கொண்டான் பிறந்த ஊரும் இதுவே. இப்பூபதி சோழபாண்டிய அரசர்களுடன் போர்புரிந்து வெற்றிபெற்று அவர்களுக்கு எல்லைகுறித்து நாட்டைப்பகுந்து கொடுத்துவிட்டுத் தனதெல்லையை இமயவரைக் கப்புறத்தும் பர

வச்செய்தனன். அதற்குமுன்பு சேரன் எல்லை கொங்கு நாட்டளவிலே தங்கலாயிற்று. பிறகு வடகொங்கெனும் நாட்டிற் பரவியது. திருமுனைப் பாடி நாட்டைச் சார்ந்துள்ளதே வடகொங்கு. இதிறுநான் திருக்கோவலூர் முதலிய விஷ்ணுத்தலங்களும் திருவெண்ணைய் நல்லூர் முதலிய சிவத்தலங்களும் விளங்குகின்றன இதற்கு நடுநாடெனும் மற்றொரு பெயருமுண்டு. முன்னாளில் ஆட்கொண்டானைக் கொங்கர் கோனென்று வழங்கி வந்தமையால் சனியூரைக் கொங்குநாட்டெல்லையுளடங்கிய கோயன்புத்தூர்ப் போக்கிலுள்ளதென்று பலர் மயங்க இடமுண்டாயிற்று. கொங்கு நாட்டின் எல்லை களைச் சுட்டும் தமிழ்க்கவியொன்று கோயன்புத்தூர் ஜில்லாக்கையேடு எனும் புத்தகத்தில் (Dt. Manual of Coimbatore) காணப் படுகின்றது. அக்கவியாவது :—

வெண்பா.

வடக்குத் தலைமலையாம் வைகாலூர் தெற்குக்
குடக்குவெள் ளிப்பொருப்புக் குன்று—கிழக்கு
குழித்தண் டலைசூழுங் காவரிநன் னாடா
குழித்தண் டலையளவுங் கொங்கு.

குழித்தண்டலை யென்பது இக்காலத்துக் குழித்தளை என்று வழங்கப்படுகின்றது. இதுகிழக்கெல்லை. வடக்கெல்லை தலைமலை. தெற்கெல்லை வைகாலூர். மேற்கெல்லை வெள்ளியங்கிரி. இந்த நான்கெல்லைகளுக்குள் பெண்ணைநதி ஓடுவதாகக் காணப்படவில்லை. வடகொங்கு நாட்டைச் சார்ந்தே பெண்ணைநதி செல்லுகின்றது.

“பண்ணைசூழ்ந்திலங்குந் திருமுனைப்பாடிப் பழையநாடனைத்தையு மொருதன்—பெண்ணையே கொண்டபோக முய்த் திடுமாற் புய லெனும் பெயருடைப் பெரியோன்” என்று வில்லிபுத்தூரரின் குமாரர் வரந்தறுவார் பாயிரத்துட் கூறியிருக்

கின்றனர். இதனால் பெண்ணை நதிபாயும்நாடு கொங்குநாட்டிலில்லை யென்பது வெளியாகின்றது. வடகொங்கெனும் நாடு எங்குளதோ வென்றிற் கூறுதும். இன்றைக்கு 630ஆங்களுக்கு முன் காஞ்சீபுரத்திலே தூப்புல் குலத்தில் தோன்றி வடமொழி, தென்மொழியா மிரண்டு கடல்களின் கரைகண்டு விளங்கிய கவிதார்க்கிக சிங்கமாம் வேங்கட நாதாசாரியர் தாம் பாடியபரமத பங்கமெனும் தமிழ்ப்பிரபந்தத்தில் 53-வது செய்யுளில் வடகொங்கில் திரு அகீந்திரபுரத்தில் தாம் அப்பிரபந்தத்தைப் பாடியதாகக் கூறியிருக்கின்றனர். அது வருமாறு :—முதலிரண்டடிக ளொழிய மற்றைய 2 அடிகள் :—“ மாதவனார் வடகொங்கில் வானியாற்றின் வண்ணிகைநன் னடங்கண்டு மகிழ்ந்து வாழும்—போதிவைநாம் பொன்னயிந்தை நகரின் முன்னாட் புணராத பரமதப்போர் பூரித்தோமே”

சமயம்.

வில்லிபுத்தூரர் சமயாசாரத்தால் வைணவர். மாதவன் சரணகமலங்களில் பத்திமிகுந்தவர். இவர் பத்திக்கு விஷயமாம் பரம்பொருள் யாதெனிலோ இவர் முதற்போர்ச் சுருக்கத்தில் பாடியுள்ள காப்புச்செய்யுள் அதனை இனிது விளக்குகின்றது அச்செய்யுள் வருமாறு :—

“மேவரு ஞான நந்த வெள்ளமாய் விதித்தோ னாகி
மூவரு மாகி யந்த மூவர்க்கு முதல்வ னாகி
யாவரும் யர்வு மாகி யிறைஞ்சுவா ரிறைஞ்சப் பற்பல்
தேவரு மாகி நின்ற செங்கண்மா லெங்கள் கோவே”

இதனால் இவர்க்கு வழிபடுகடவுள் திருமாலென்பது மலைமேல்வைத்த தீபம்போல் விளங்குகின்றது. இவர் பாடியுள்ள மற்றைய 35 - காப்புச் செய்யுள்களும் இக் கொள்கையை விளக்கு வனவாம். இவர் பிராமணஜாதியிலே

வைணவ குலத்திலே வீரராகவாசாரியருக்குத் திருக்குமார ராய்த் தோன்றி யவர். “விளையும்பயிர் முளையிலே” என் கிற பழமொழிப்படி இவர் பாலியத்திலேயே நல்லாசிரி யரை யடுத்துக் கல்வி பயின்று முத்தமிழிலும் வல்லவராய் த்தமக்கொப்பாரும் மிக்காரும் இல்லை யென்னலாம்படி வல்ல வரானார். வடமொழியிலும் அவ்வாறே சிறப்புற்றார். நான்கு வகைக் கவிகளையும் மிகவெளிதில் அமிழ்தினு மினியவாகப் பாடும் வல்லமையால் தமிழ் நாட்டு மூவேந்தர்களா லாவலுட னழைக்கப் பெற்றுக்குடை, சாமரை, குதிரை, யானை, சிவிகை முதலிய பரிசுகளும் பெற்றுப் புலவர் சிகாமணியாய் விளங்கி னார். சோழநாடு, பாண்டிநாடு, மலைநாடு, கொங்குநாடு, நடு நாடு, தொண்டைநாடு எனப் பல பிரிவுகளையுடைய தமிழ் நா டெங்கும் சஞ்சரித்துத் தமது புகழைப் புறநாட்டின் எல்லைக் கப்புறத்தும் பரவச்செய்தார். அக்காலத்தில் ஆட்கொண் டான் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் பாகை எனும் நகரைத் தன் தலைநகராகக் கொண்டனன். நான்காஞ்சங்கமுமுண்டென லாம்படி எப்பொழுதும் தமிழ்க் கலாவினோதர்களாம் புலவர் களுடன்கூடித் தமிழைப் பலவகையாலும் பெருக்கியும் புது க்கியும் அழகுபெறச் செய்தனன் வில்லிபுத்தூர் தமிழ்நாட் டிற் கப்புறத்தேசென்றதாய்க் காணப்படவில்லை. பெரும்பா ன்மையாய் மதுரை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் காஞ்சி முதலிய இடங் களிலும் அக்காலத்தில் தமிழ்க்கல்வியை ஓங்கச்செய்தா ரிட ங்களிலுமே சஞ்சாரம் செய்துவந்ததாய்க் காணப்படுகின்றது. “பத்தியுண்டானால் முத்தியுண்டாம்” எனும் பழமொழிப் படி திருமாலிடம் பத்திமிகுந்தவர். இவ்வில்லிபுத்தூர் வீர வைஷ்ணவரல்லர். இது அருச்சுனன் தவநிலைச் சருக்கத்தா லும் பதின்முன்றும்போர்ச் சருக்கத்தாலும் இனிது விளங் கும். அகத்தியபட்டரென்பவர் வடமொழியில் பாலபாரத

மென ஒரு சுருக்கப்பாரதநூல் செய்துள்ளார். அதன்போக் கைச் சார்ந்தே வில்லிபுத்தூர் தமது பாரதத்தில் கதைகளைச் சுருக்கிக் கூறியுள்ளாரென்பது சிலர் கொள்கை. சிற்சில கருத் தமைதிக்குமட்டும் இந்நியாயம் பொருந்தும். சந்தவிற்பத் தையும் சொன்னடையையும் நோக்குங்கால் வில்லிபுத்தூர் போக்கு சுயமான போக்கென்றே கொள்ளவேண்டும்.

செய்த நூல்கள்.

வில்லிபுத்தூர் தமிழ்ப் பாரதமொழிய வேறுநூல்கள் செய்ததாய்ப் புலப்படவில்லை. கந்தரந்தாதியின் உரை இவர் செய்ததேயாம். மூலம்செய்தார் காலத்திலே அவர் கருத் துக் கிணங்கப் பாடிய உடனே பொருள் கூறியவர் இவர் ஒரு வரேயாம். இவர் அப்போதைக் கப்போது பாடிய தனிப் பாடல்களைத் தொகுத்து வைத்தாரில்லை. அதிக காலஞ்செ ன்றதால்வைகள் அழிந்தனபோலும். தமக்கு ஏராளமாகச் செல்வமும் பரிசும் கொடுத்து நெடுகிலும் ஆதரித்து வந்த வரபதி ஆட்கொண்டானெனுமரசனைத் தாம் பாடிய பெ ருங்காப்பியமாம் பாரதத்துள் இடையிடையே புகழ்ந்துள் ளார். இதனை நரஸ்துதி எனக்கொள்ளாது உபகாரஸ்மிருதி யெனக் கொள்ளலே சிறப்புடைத்தாம். மகாகவியும் தான் பாடிய இராமாயணத்துள் தமக்குப்பேருபகாரஞ்செய்த திரு வெண்ணைய் நல்லூர்ச் சடையப்பமுதலியாரைத் திருவபிஷே கப் படலத்தும் வெகுசிறப்போங்கப் பின்வருமாறு புகழ்ந் துளார் :—

“ அரியணை யனுமன் றாங்க வங்கத னுடைவா ளேந் தப், பரதன்வெண் குடைகவிக்க விருவருங் கவரி வீச விரைசெறி குழலி யோங்க வெண்ணையூர்ச் சடையன் றங்

கள், மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான் மெளலி.”

த் தம்மைக் கொண்டு பாரதம் பாடுவித்தோன் பாகை வேந்தனென்பதையும் அவன் முன்பு கொங்கர் கோரூயிருந்தமையையும், பாகை பெண்ணை நதிபாயுமிடத்துத் திருக்கோவலூர்க் கருகிலுள்ளதையும் வில்லிபுத்தூரர் முன்னாகப் பின்னாக ஆட்கொண்டானைத் துதித்துள்ள விடங்களில் விளக்கி யுள்ளார். தருமபுத்திரரது சேனையிலுள்ள வீரர்கள் ஜயம் பெற்றுக் களிப்புடன் படைவீடுகளுக்குத் திரும்பி வருதலை ஆட்கொண்டானிடம் வெகுமதி பெற்றோர் தமதில்லிடம் திரும்பி வருதலுக்கு உவமையாக்கிக் கூறினர். அக்கவி வருமாறு :—

“நாகையாப் புகழான் பெண்ணை நதிவளஞ் சரக்கு நாடன், வாகையாற் பொலிதிண் டோளான் மாகதக் கொங்கர் கோமான், பாகையாட் கொண்டான் செய்கை பரிசுபெற் றவாரெஞ் சென்ன, ஓகையாச் செருக்கி மீண்டா ருதிட்டிரன் சேனை யுள்ளார்”

அருச்சுனன் தூரியோதனன் கிரீடத்தை ஒருபாணத்தாற் கீழேதள்ளி, வடபுலத்திலுள்ள கோக்களைக்கவரச் சென்றுழி, அவமானப்படுத்தியதை ஆட்கொண்டானை மேற்கொண்டு போற்களம் செல்கின்ற குதிரைகளின் கால்களால் வடக்குத் திக்கிலுள்ள அரசர்களை அவன் பங்கம் செய்ததற்கு உவமை கூறியுள்ளார். அக்கவி வருமாறு :—

“கொடிமதிற் பாகை வேந்தன் கொங்கர் கோன் புரவிக் காலால், வடதிசை யரசர் தங்கள் மாமணி மகுடம்போல, அடலுடை விசய நொற்றை யம்பினுல்மீண்டுஞ்

சென்று, படவர வுயர்த்த கோவைப் பண்ணினான் மகுட பங்கம்.”

போர்க்கள நாடிச்செல்லுங் கர்ணன், நண்பர், பகைஞரெ னும் பேதமின்றி யார்க்குந் தானங்கொடுத்து மீளுதற்கு ஆட்- கொண்டான் ஈகையை ஒப்புக்கூறி யுள்ளார். அக்கவி வரு மாறு :—

“கோவல்குழ் பெண்ணை நாடன் கொங்கர்கோன் பாகை வேந்தன், பாவலர் மானங் காத்தான் பங்கயச் செங் கை யென்ன, மேவல ரெமரென் னாமல் வெங்களந் தன்னில் நின்ற, காவலன் கன்னன் கையும் பொழிந்தது கனக மாரி.”

தமக்குப் பேருபகாரம் செய்தாரை உலகோர் வாயாரப் புகழ்வதை யாருமறிவர். வாயாற் பற்பலர் தினமும் புகழ்வது வரிவடிவேலாததாலன்றோ நேரிற்கேட்டார்க்கன்றி மற்றையோர்க்குப் புலப்படாது ஓடி ஒளித்து விடுகின்றது. வரிவடி வாற் புலவர்கள் தாம் செய்நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது அந் நூல் வழங்கும் நாட்டிடத்தும் புறநாட்டிடத்தும் பரவிப் பலர் க்கும் புலப்படுவதால் அப்பற்பலரிற் சிலர் உபகாரமீடுகி யென்பதைமறந்து நரத்துதி கூறியுள்ளானென்று குற்றம் கூறு வர். இவ்வாறு கூற்றங் கூறுவாரிடத்துப் பேருபகாரம் பெற்றா ரிடத்துள்ள வுணர்ச்சியின்மையாலும் குற்றங் கூறுவோர் முதலில் வறுமைமுதலிய விடர்ப்பாடுற்றுப் பிறகு நற்பதமும் கல்வியும் பெற்றிலராதலாலும் இவ்வகைத் தோஷாரோபணம் நடைபெறுகின்றது.

வில்லிபுத்தூரர்க்குப்பெயர் வாய்ந்தவழி யாதோவெனி ல் : வைணவப் பிராமணர்களுள் ஓர் புராதன வழக்கமுண்டு : அதாவது, விஷ்ணுவின் பல நாமங்களில் ஒரு நாமத்தைத் தம க்குப் பெயராகக்கொள்வது. சில தலங்களில் கோவில் கொண்ட

மூர்த்திகளின் பெயரை ஆண்பிள்ளைகளுக்கும், அத்தலங்களின் பெயரைப் பெண்பிள்ளைகளுக்கும், நாமங்களாகக் கொள்ளும் விசேஷ வழக்கமுண்டு. அத்தலங்களில் வரம்பெறுங்காபணத்தால் இவ்விசேஷ வழக்கம் நடைபெறுகின்றது. காரியெனும் சிற்றரசன் திருக்குறுங் குடியில் வரங்கிடந்து நம்மாழ்வாரைப் பெற்றதால் நம்மாழ்வார்க்கு அத்தலத்தின் மூர்த்தியாம் நம்பியெனும் நாமமும் உண்டு. அந்நம்பி குருகூரில் வந்து பிறந்ததால் குருகூர் நம்பியென்று பெயருதித்தது. “கண்ணீருண் சிறுத்தாய்பெனும்” மதுரகவியார் பாடிய பிரபந்தத்தில் இப்பெயர் காணப்படுகின்றது. ஆழ்வார்கள் பெயரை வைணவர்கள் தம் பெயராக வழங்குதலுமுண்டு. ஆழ்வாரையங்கார், ஆழ்வார்செட்டி, ஆழ்வாரையர் என்று வழங்கப் படுதலுங்காண்க. நம்பியென்பது ஆடவர்களிற் சிலர்க்கும், குறுங்குடியென்பது மகளிரில் சிலர்க்கும் இன்றும் குறுங்குடியில் பெயர் வழங்கலுண்டு. இப்பெயர்கள் காரணம்பற்றிவரும் பெயராம். பெரியாழ்வாரென்றும் முப்பெயர்கொண்ட வில்லிபுத்தூராழ்வாரின் வரப்பிரசாதத்தால் தோன்றியகாரணத்தால் வில்லிபுத்தூரர் என்பது தகப்பன் வைத்த பெயராம். பெற்றோர் பல நாள் அவ்விடம் சென்று வசித்ததினாலும், தலவாசம் செய்ததினாலும், அல்லது தம்பந்துக்கள் அங்கிருந்தமை கருதியவ்விடம் வதியுநேர்ந்ததாலும் வில்லிபுத்தூரர் எனும் பெயர்வாய்ந்தமைக்கு நியாயம் உண்டாகும்.

வெண்பா.

பாண்டியன் கொண்டாடப் பட்டர்பிரான் வந்தானென்
 றீண்டிய சங்க மெடுத்தாத—வேண்டிய
 வேதங்க ளோதி விரைந்து கிழியறுத்தான்
 பாதங்கள் யாமுடைய பற்று.

என்கிறபடியே மதுரையில் ஸ்ரீ-வல்லபதேவனெனும் பாண்டியன் கொண்டாடும்படி, பரம் பொருள் இன்ன தென்பதைத் தாபித்து, அதற்கென்று அவன் கட்டித்தூக்கிய பொன் முடிப்பையறுத்துக் கைப்பற்றியவர் பட்டர் பிரானென்பது பெறப்பட்டது. இவர் ஆணையின்பேரில் மதுரையை வலம் வருகையில் பாடியதிருப்பல்லாண்டின் தலைக்கட்டுப் பாட்டில், “வில்லிபுத்தூர் விஷ்ணுசித்தன் விரும்பியசொல்” என்று காட்டி யிருப்பதால் வில்லிபுத்தூராழ்வார் எனும் பெயரும் விஷ்ணுசித்தன் எனும் பெயரும் பெறப்பட்டன. வில்லிபுத்தூராழ்வார் வரப் பிரசாதத்தால் தோன்றிய காரணத்தால் விஷ்ணுசித்தன் எனும் வடமொழிப்பெயரைப் பிதா நாமகரணம் செய்திருக்கின்றனர். ஏனெனில் வில்லிபுத்தூராழ்வார் தோன்றிய வெகுகாலத்திற்குப் பிறகே வில்லிபுத்தூரர் பிறந்துள்ளார். சர்மா விஷ்ணுசித்தர் என்பது. அழைக்கும் பெயர் வில்லிபுத்தூரர் என்பது. வில்லிபுத்தூரர் என்பது ஒருவரையே மரியாதையாய்ச் சுட்டும் தமிழ்ப்பெயர். வில்லிபுத்தூரரின் தம்பியின் பெயர் யாதோ விளங்கவில்லை. தகப்பன் பெயரோ வீரராகவன். “வீரராகவன்” வில்லிபுத்தூரன் என்றிருப்பதால் வீரராகவன் என்பது ஆசாரியன் பெயராகாதோ வெனில், பிரமோபதேசம் செய்யும் முதலாசாரியர் பிதாவாதலின் அவரே குருவாகத் தடையில்லை. வேங்கடேசன் என்பது சர்மாவாகத் திருமலை என்பது அழைக்கும் பெயராகலாம். இது தமிழ்நாட்டு வழக்கு.

இது காரும் வில்லிபுத்தூரரின் ஊர், பெயர், சமயம் முதலியவைகளைப் பற்றிக் கூறப்பட்டன. இனி அவர், பாரதம் பாட நேர்ந்த காரணங் கூறப்படும்.

2-வது பாகம்.

வில்லிபுத்தூரர் பாரதம் பாடியது.

வட கொங்கைச் சார்ந்த திருமுனைப்பாடி நாட்டின் அரசனாகிய ஆட்கொண்டான் மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்களிலுமோங்கிய தண்டமிழ் நூலாராய்ச்சியுள்ளவனாய்த் தமிழ்க்கலாவிநோதனைப் பலரும் புகழும்படி விளங்கினன். நான்காஞ்சங்கமும் இவன் நாளில் விளங்கிய தென்னலாம்படி தமிழாராய்ச்சி தலையெடுத்தோங்கியது. இவன் நாட்டின்வரை, நந்திமால்வரை. அதிலிருந்து பெருகியோடும் நதி பெண்ணை. அக்காலத்தில் இம்மன்னனுக்கு இந்நாட்டில் தலை நகராய் விளங்கியது “வங்கபாகை.” இவ்வரசனுக்கு ஆண்டான்பிள்ளையெனப் பிறிதொரு பெயரும் நடை பெறுகின்றது. இவன் பிறந்தவூர் சனியூர். இதுவே வில்லிபுத்தூரருக்கும் பிறப்பிடம். இவ்வரசன் தமிழ்க் கலாவிநோதனாதலின், பரத வம்சத் தரசர்களின் சரித்திரமாம் பாரதமெனும் வடமொழி இதிகாசத்தை அமுதொழுகும் இனிய தமிழ்ப் பாவாகப் பாடுவிக்கவேண்டுமெனும் அவாவுடன் பல புலவர்களையும் கலாவிநோதர்களையும் பன்முறையும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டனன். இனியகவி பாடும் புலவர்கள் யாரினும் தலைமை பெற்ற பாவலவர் சனியூர் வில்லிபுத்தூரரென்று அவர்கள் கட்டுரைகூறினர். அட்டாக்கரமோதித்திருமலைவழிபடும் பத்தர் சிகாமணியென்றும், பிறப்பொழுக்கமும் அந்தண்மையும் குடி கொண்டதுபோல அவரிடத்துக் கல்வியுஞ் செல்வமுங் குடிகொண்டன வென்றும், இலக்கண இலக்கியப்பாராவாரங்களைக் குடித்துச் சொரியுங் காளமேகம்போன்ற புலவரென்றும் அவர்கள் புகழ்ந்தனர். வில்லிபுத்தூரரின் குமாரர் வரந்தருவார் கூறிய

பாயிரத்துள்ள 2-செய்யுள்களும் அவரது கல்வித்திறத்தை இனிது விளக்குகின்றன. அவை வருமாறு :

ஐநது பாவுடை நாலவகைக் கவிககதி பதியாய
வந்து வட்டமா மணியினன் மணிமுடி புனைந்து
பைந்துழாய்முடிப் பரமனை பலகவித் துறையுஞ்
சிந்தை யான் மொழிந் தன்பர்தந் திருவுளம் பெற்றோன்.

தென்னர் கேரளர் செம்பிய ரெனப்பெயர் சிறந்த

மன்னர் மூவரும் வழங்கிய வரிசையா லுயர்ந்தோன்
முன்ன ரெண்ணிய முத்தமிழ்ப் பாவல ரெவரும்
பின்னர் வந்தொரு வடிவுகொண் டனரெனப் பிறந்தோன்.

இத்தகைச் சிறப்புவாய்ந்த அந்தணர்பிரான் நம்மை யொரு பொருட்டாக வெண்ணி நமது கோரிக்கையை முற்றுவிப்பது எங்ஙனம். அது எளிதில் முடிவுபெறுவ தொன்றல்ல வென்று ஆட்கொண்டான் ஆலோசித்து ஒருதந்திரம் செய்தனன். இஃதில்வாறாக, வில்லிபுத்தூரரும் அவர் தம்பியும் ஒரே குடும்பவாழ்க்கையராய்ச் சகோதர வாஞ்சை அடக்கம் ஒடுக்கம் முதலிய நற்குணமுடையவராய்க் கல்வி செல்வங்களிலும் சிறந்தவர்களாய் வாழ்நாளில் கல்விநயம் பாராட்டிக் களிக்கச் சின்னாள் பாண்டியனிடம் சென்று வதிந்தனர். இதுதான் நல்ல சமயமெனக்கொண்டு வில்லிபுத்தூரர் குலத்தாளாம் ஓர் கிழவியாகிய கைம்பெண்ணை வருவித்து, ஆட்கொண்டான் அவளை நோக்கி, நீ வில்லிபுத்தூரர் மனையிடம் சென்று, அவர் மனைவி அவர் தம்பி மனைவிமாருடன் உறவு பாராட்டி அவர்களை உன் வசம் செய்துகொண்டு அவர்களுக்குள் மித்திரபேதஞ்செய்து, அவர்கள் புருடன்மார் வந்தவுடன் அவர்களுக்குள் பாக வழக்கொன்று வரும்படி செய்வித்து உபகாரம் செய்யவேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்

கொண்டு பலவகை யுபசரணையுஞ்செய்து கைநிறையக் காஞ்சனமுங் கொடுத்து வில்லிபுத்தூரார் மனைக்கேகெனக் கட்டளையிட்டனுப்பினன். அக்கிழவியும், அவ்வாறே புரிவிப்பேன் என் உறுதிமொழி பகர்ந்து போயினள். அரசனும் வழக்குவரின் நமது கோரிக்கை நிறைவேறுமெனக் களிப்புற் திருந்தனன்.

சுபடமும் வஞ்சனையும் குடி கொண்ட

தான் அரசனுக்குக் கொடுத்த உறுதிமொழியை நினைந்து கொண்டு, சனியூரில் வில்லிபுத்தூரார் மனைக்கேகி, அவர் தம்பி மனையாளுடனும் அவள் ஓரகத்தி (வழக்கத்தில் ஒரிற்புடையாள் யுடனும் முதலில் நயவஞ்சகம் பேசி அவர்களைக் கைவரம் செய்துக்கொண்டு, பிறகு தம்பிமனையாளை நோக்கி, நீயும் புருஷனும் சுதந்திரமில்லாமல் வில்லிபுத்தூரருக்கும் அவர் மனையாளுக்கும் வேலை யாட்களைப்போல் வாழுதல் அழகோ. பேருங் கீர்த்தியும் சருவ சுதந்திரமும் அவர்களுக்காக்கி நீங்கள் குடத்தில் வைத்த விளக்குப்போல் பிரகாசமின்றி இருப்பது அழகோ. நீங்களும் சரி பாகஸ்தர்களன்றோ. உங்கள் வாழ்வும் சுதந்திரமும் பிரிந்திருந்தாலன்றோ உங்களை ஊரார் சம்பத்துள்ளவர்கள் சுகபோகிகள் என்று கொண்டாடுவார்கள். என்றிவ்வாறு பலமுறை எடுத்துக் கூறி, அவருக்கும் ஓரகத்திக்கும் சண்டையுண்டாக்கி விட்டுத் தான் ஒன்றும் அறியாள்போல் அவர்களுக்கு ஆறுதல்கூறி வந்தனள். இவளோ, “மனதிலே பகை உதட்டிலே உறவு” என்கிற பழமொழிப்படி புருஷர்கள் வந்த மேல் நடப்பதைப்பற்றிப் பெண்டுகள் தினச்சண்டை போடுவது கூடாதென்றும் கூறினள். சிலனாட்சென்ற மேல் புருஷர்கள் மனைக்குத் திரும்பிவரவே கிழவி முன்னிலும் பதின்மடங் கதிகமாகத் தம்பி மனைவி

யைத் தூண்டிவிட்டுப் பாகம்பிரிய வழக்கு அரண்மனை ஏறும் படி தந்திரஞ்செய்துவிட்டு விலகிப்போனான்.

சுகோதர ரிருவரும் தம்மனைவியர் போராட்டங்கண்டு பொறூராகி “வல்லடி வழக்கைச் சோல்லடிமாம்” என்கிற படியே குடும்பத்திற் பாகம் பிரிந்தாலன்றிக் கலகம் நீங்காதென் றெண்ணி வழக்குத்தொடர மன்னனிடம் போந்தார்கள். மன்னனும் கிழவியின் தந்திரம் பலித்ததென்று களிப்புற்று, அதுவே நல்லநாளென் றெண்ணி சுகோதரராம் நீ விரிருவரும் இனிய தமிழ்பாடும் புலவர்களாதலின் பாரதத்தில் நான் பகுந்தளிக்கும் பாகங்களைச் செந்தமிழ்ப்பாவாக்கிக் தருவீரேல் அதின் பிறகு உங்கள் பாக வழக்கை நான் தீர்த்து வைப்பேனென்று அரசன் கூறி அவ்விருவர்களையுந்தன் பக்கல் சின்னாள் வதியும்படி நிறுத்திக்கொண்டான். இதையும் நாராயணன் பணியேயென வெண்ணி அவ்விருவரும் அரசன் கோரிக்கைக்கு உடன்பட்டனர்.

முன்னு மாமறை முனிவருந் தேவரும் பிறரும்
பன்னு மாமொழிப் பாரதப் பெருமையும் பாரேன்
மன்னு மாதவன் சரிதமு மிடையிடை வழங்கு
மென்னு மாசையால் யானுமீ தியம்புதற் கிசைந்தேன்.

ாரர் கூறியது. இவர் பாரதம் பெரும் பரப்புள்ள நூலென்பதையும் அது தேவராலும் முனிவராலும் தேவபாஷையின் வாயிலாகப்போற்றப் படுவதையும் இவ்வாறாக வதற்குள்ள பெருமையையும் நாடிக்கலங்காது மாதவனும் திருமாலின் சரிதம் இடையிடை அதிற்கலந்துள் தென்னுமாசையாற் தமிழிற் பாடத்தாம் உடன்பட்டதாய்க் கூறுகின்றனர். இவர் திருமாலிடம் பத்தி மிகுத்தவராதலின் இவ்வாறு

கூறினர். பரதனது வமிசத்தவரைப் பற்றியநூல் பாரதம். பரதனென்பவன் சந்திரவமிசத்துத் துஷியந்த மகாராசனாக் குச் சகுந்தலையினிடந் தோன்றிப் பிரசித்திபெற்ற ஓரசன். அவன் வமிசத்ததித்தவர் பாரதர். அவராவார் பாண்டவ ரைவரும் திருதராஷ்டிரன் புத்திரர் துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவருமாம். இவர்கள் சரிதம் பாரதமாயினும் பாரத யுத் தத்தில் மாதவனும் கண்ணன் சரிதமும் இடையிடையே நிகழ் வதாதலின் அச்சரித சம்பந்தமுடைமையையே தமக்குப் பற் றுக்கோடாகக் கொண்டு பாரதர் சரித்திரத்தை வில்லிபுத்தூ ரர் தமிழ்ப்பாவாகச் சுருக்கிக் கூறினர். மாதவனென்பது இங்கு வடசொல். இதற்கு ஸ்ரீ சங்கராசாரியர் கமலை காந்த னென்று பொருள் செய்தனர். யதுவின் மூத்தகுமாரன் மது. அவனுடைய வம்சத்திற் பிறந்தவராதலின் திருமாற்கு மாதவ னென மற்றோர் காரணங்கருதியும் அப்பெயரே யானமை யறிக. திவாகரத்திலும் சூடாமணி நிகண்டிலும் பிங்கலத்தை நிகண்டிலும் மாதவன் எனும் பெயர் திருமாற்குறிய பெயர்க ளுக்குள் காணப்படுகின்றதே யன்றிச் சிவபிரான் பெயர்களுள் காணப்படவில்லை. இங்குள்ள மாதவனெனும் மொழியைச் சிவனைச்சுட்டும் மொழியெனக்கொண்டு சிவ ஸ்ரீரீதை இடையி டைபாரதத்துள் வருதலுண்மையின் வில்லிபுத்தூரர் பாரதம் பாட வுடன்பட்டாரென்பர் சிலர். திருமாலிடத்தில் நாம் காட்டியபடியே திடபத்தியுள்ளவர் இவ்வாறு கூறுதல் தகுதி யோ வென்பதை அச்சிலர் கருதாது விடுத்தமை சமயவா சனையை இடமறியாது நிலைநிறுத்த முயன்றதாமத்தனையே. இதுமட்டோ திருமால் துவாபரயுகத்தின் கடைசியில் துட்ட ராகியக்ஷத்திரியர்களைக் கொன்று சிட்டராயினரைப் பரிபாலிக் கத் திருவவதாரம் செய்தமையைத் தாமுரைத்த பகவற்கீதை யிற் றுமே விளக்கி யிருக்கின்றனர். தாம் திருவவதாரம் செ

ய்து பாரதயுத்தத்தை நிறைவேற்றிப் பல நற்போதனைக்குரிய நூல்களை நிலை நிறுத்தித் தம்மடிச்சோதிக்கேகினர். சங்காரமூர்த்தியின் சரிதமும் இடையிடையே நுழைந்துளதேனும் உலக சம்ரக்ஷணையே தந்தொழிலாகக்கொண்ட திதிகர்த்தாவின் காரியம்போற் சங்காரகர்த்தாவின் காரியம் உலககாரியங்களில் தலைமைபெறுது. அந்தணர் மனையிடந்தினந்தோறும் புரியும் கன்மகாரியங்களி லெல்லாம் இராமனையும், கிருஷ்ணனையும், விஷ்ணுவையும் தாம் செய்யுஞ் சங்கற்பத்தில் முகலிற் கூறி வணங்கிவிட்டே தேவகாரியம், பூதகாரியம், பிதிரர் காரியங்களைப் பரிவதே இங்குக் கூறிய தலைமைக்குச் சான்றாகும் விரிக்கிற் பெருகும்.

மாதவனெனு மொழி சிவனை யுணர்த்தும் மொழியாகாதோ வெனிற் கூறுதும். இதனைத் தமிழ் மொழியாக்கினுலன்றிச் சிவபிரானை யுணர்ந்தும் மொழியாகாது. மாதவன் இவ்விருமொழியுஞ்சேர்ந்து மாதையுடையவன் எனப்பொருள் தரும். அது அர்த்த நாரீசுவரன் எனும் வடமொழி அபிதானத்தின் பொருளைச் சுட்டியதாகின்றது. மாதவன் இவ்விருமொழியுஞ்சேர்ந்து வடமொழித் தற்பவமாய் அரிய தவத்தையுடையவன் எனப்பொருள் தந்து பார்த்தனையும், சிவபிரானையும் உணர்த்தும் மொழியுமாம். இங்கெடுத்ததுக்கொண்ட கவியில் மாதவனெனுமொழி திருமலை யுணர்த்தும் மொழியே யாம்.

இதல்லாமலும் அருச்சுனன் தவநிலைச் சுருக்கம் 110-ம் செய்யுளில் அருச்சுனனும் சிவபிரானும் வற்சண்டையின் பிறகு மற்போர் பரிந்ததைக் கூறுமிடத்து அவ்விருவரையும்

மாதவனெனும் பெயரால் வில்லிபுத்தூரர் கூறியுள்ளார். அது வருமாறு :—

“வள்ளலெனையாளுடைய மாதவனு மாதவனு மல்லமர் தொடங்கி யுறவே.”

இங்கு முதல் மாதவன் அருச்சுனனையும் 2-வது மாதவன் சங்கரனையும் சுட்டிநிற்கின்றது. சிலர் முதல் மாதவன் சங்கரனையும் மற்றையது அருச்சுனனையும் சுட்டுவதாய்க் கொண்டு வில்லிபுத்தூரர் சிவபிரானை வள்ளலெனையாளுடைய மாதவனென்று உயர்த்திக் கூறியுள்ளாரென்பர். இவ்வுரை போலியுரையே யாம். திருமால் சரணங்களில் முன்பு காட்டியபடி இவர் திடபத்தியுள்ளாராதலாலும் தாம்பாடியுள்ள துதிகவிகளிலெல்லாம் திருமாலையே காரணமூர்த்தியாகக்கூறியிருப்பதாலும் இவர், தன்னை ஆளுடையவன் எனக்கூறுதல் பொருத்த முள்ளதாகாது. மற்றுப் பொருத்தமுள்ள பொருள் யாதோவென்றிற் கூறுதும். என் ஐயனாகிய வள்ளலை ஆளாகவுடைய மகாதவமுடைய அருச்சுனன் என்பதேயாம். கண்ணனை அருச்சுனன் தேர்ப்பாகனாகக்கொண்டமை கருதியே இவ்வாறு வில்லிபுத்தூரர் கூறினர். இதனால் முந்திய மொழியாகிய மாதவன் அருச்சுனனைச் சுட்டுவதாம். பிந்தியதோ சிவபிரானைச் சுட்டுவதாம். பழைய ஏட்டுப்பிரதியில் மூலபாடம் “வள்ளலினை யாளுடைய மாதவனென்றே” எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பித்த வில்லிபுத்தூரர் பாரத்தில் பிழைதிருத்தம்போடாமையால் “லி” எனற்பாலது “லெ” என நின்று பிழைபட்டுள்ளது. இது சமயப்பற்றினால் நுழைந்துள்ள எழுத்துப்பிழையென்பதை விவேகிகள் மூலபாடத்தைப் படித்துப்பார்க்கின் நன்குணரலாம். பழைய

ஏட்டுப் பிரதிக்குமாறாக வேறுபிழைகளும் வேறிடங்களில் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு வில்லிபுத்தூரரும் அவர் சகோதரரும் அரசனிடம் சிலகாலம் வாசம் செய்தபோது பாலுமமுதும் பழச்சாறும் கைக்குமெனலாம்படி செம்பாகமமைந்த கவிமாரியாகிய தமிழ்ப்பாடல்களை வண்ணச் சந்தத்தோடும் மிகு நயங்காட்டி 6,000 பாடல்களாகப் பாடிமுடித்தனர். ஆறாயிரம் பாடல்கள் பாடினாரென்பதற்குக் கர்ண பரம்பரையாய் நடைபெறும்பாடலுமொன்றுண்டு. அது வருமாறு :—

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

கூலியுக் வியாதன் சொல்லக் கணபதி யெழுது பாடல்
பொலிவுறு தமிழி னாற யிரமென விருத்தம் போற்றிச்
சுலிவற வில்லி புத்தூ ரிறைவனும் சார்வ பெளமன்
ஒலிகெழு மறையோர் கோமா னுயர்ந்தவ ருவப்பச் சொன்னான்.

இப்பாடல், பாரதம் ஆதிபருவத்தாதி யெனும் பாடல்களுக்குமுன் ஏட்டுப்பிரதியிற் கண்டெடுத்தது. இதனால் வில்லிபுத்தூரரொருவரே 6,000 பாடல்களையும் பாடியுள்ளாரென்பது வெளியாகின்றது. ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பித்த தமிழ்ப் பாரதத்துள் 4,351 செய்யுள்கள்மட்டும் காணப்படுகின்றன. எஞ்சிய 1,649 செய்யுள்கள் அச்சியந்திர வாயிலாக இன்னும் வெளிப்படவில்லை. ஏட்டுப் பிரதியேனும் எங்குளதோ புலப்படவில்லை. சிலர், வில்லிபுத்தூரர் குமாரர் வரந்தருவார் மகா பாரதத்தின் பிற்பகுதியை தமிழ்க் கவிகளாகப் பாடியுள்ளாரென்றும், அது வரந்தருவார் பாரதமென்று வழங்கப்படுகின்றதென்றும், அச்சிற் பதிப்படையாம விருக்கிறதென்றும்

கூறுகின்றனர். பாரதம் ஆதிபருவத்தில் சந்தனு மகாராஜன் சரித்திரமுதல் செளப்திக பருவத்தில் பதினெட்டாம்நாள் இரவில் நடந்த பாசறையுத்தம் வரையில் செந்தமிழ் விருத்தப்பா வாகப் பாடப்பெற்று அச்சிற் பதிப்படைந்துள்ளதுதான் வில்லி பாரதமென்று தமிழ்நாடெங்கும் விளங்குகின்றது பிற பகுதியை அவர் பாடாமைக்குத் தக்க காரணம் புலப்படவில்லை. அவருடன் அவர் தம்பியையும் பாடும்படி அரசன் நியோகித்ததாக முருகதாசர் புலவர் புராணத்துக் கூறியிருப்பதாலும், இருவரும் சேர்ந்தே 6,000 பாடல்கள் பாடியுள்ளாரெனவும் அவர் கூறியிருப்பதாலும் வில்லிபுத்தூரர் பிற்பாடு தியைப் பாடாது விடுத்தெனரென்பது தெளிவாகின்றது.

நூலியம்பாடும் புலவர்கள் பலரானாலும் கவிசக்கிரவர் த்தி ஒருவர் நீங்கலாக மற்றையோருள் வில்லிபுத்தூரரோடு ஒப்புரைக்கத்தக்கார் யாருமில்லை. நூல்களிலெல்லாம் உத்தர வேதமாம் குறள் சிறந்தது போலும், பல தேவர்களிற் றிருமால் சிறந்தமைபோலும், பிற்காலத்தைய புலவர்களுள் சிரோமணிபோன்றவர் வில்லிபுத்தூரர் ஒருவரேயாம். தேவசேன பதியாம் சந்தனும் யானே என்று கண்ணன் கீதையுட்கூறிய துணர்க. இவர் பாட்டின் நயமும், சொல்லின்பமும், இசைக் கட்டும் வேறொருவரிடத்திலும் கிடைப்பனவல்ல. ஒளவை அம்மையும் “ திருமாலுக் கடிமை சேய் ” “ தேய்வமிகழேல் ” என்று கூறியிருத்தல் காண்க. கவிதா சார்வபௌமன் எனப்பெயர் நிலைத்தமைபால் வில்லிபுத்தூரர் புலவர் திலகராதல் கூறாதே யமையும். இவர் காலத்திற்குப் பிறகு, திவ்ய கவியெனப் பெயர்கொண்ட தென்கலை வைணவரும் ஒருவருளர் ; அழகிய மணவாளதாசர் எனும் பெயரும் அவரைச் சட்டுவதாம். அவர் சரித்திரத்துள் அவரைப்பற்றி விரிவாய் விளக்கப்படும்.

பிறகு அரசனும் ஆண்டான்பிள்ளை பாரதம் பாடிய சகோதர ரிருவரையும் நோக்கி : நான் பாரதம் தமிழ்ப்பா வாக நேரும்பொருட்டு உங்கள் குலத்திற்குமுன்றிய கிழவி யொருத்தியை உசாவித் தீமை புரிவித்தேன். என் கோரிக்கை யின்படி நீவிரிநுவரும் பாரதம்பாடிப் பேருதவி புரிந்தீராத லின் உமது வேண்டுகோள் யாதேனினும் அதை நிறைவேற்று வே எனன்று கூறினன். வில்லிபுத்தூரர் இதனைக் கேட்டு, இனித் தமக்கென்றும் தம்பிக்கென்றும் பொருள்கள் யாவும் சொந்தமுள்ளன வல்லவென்றும், தாம் இனித் தமிழ்ச் சந்தக் கவிபாடி நாடெங்கும் தமிழ்ப்புலமை நாட்டிடுவே மென்றும், தம்மெதிரிற் சந்தம்பாடச் சம்மதித்துத் தவறுவோர் செவிக னைக் கொய்தெறிய ஓர் வாளாயுதம் உதவும்படி வேண்டிக் கொண்டனர். அரசனும் மிகக்களிப்புடன் தமிழ்ப் புலமை க்கு ஓர் பிருது (அரிசுறி) எனும்படி வாளாயுதமுதவினன். வில்லிபுத்தூரரும் பலர் காதுகளைக்கொய்து வெற்றிகொண்டு விளங்கினர். புலவர்களில் பிற்காலத்தைய இழிநிலையைச் சுட்டி அந்தக்கவி வீரராகவ முதலியார் பின் வருமாறு தமது கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

எண்சீராசிரிய விருத்தம்.

குட்டுதற்கோ பிள்ளைப் பாண்டிய னிங்கில்லை

குறும்பியள வாக்காதைக் குடைந்து தோண்டி.

எட்டினமட் டறுப்பதற்கோ வில்லி யில்லை

இரண்டொன்ற முடிந்துதலை யிறங்கப் போட்டு

வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக் கூத்த னில்லை

பாட்டாக் கவிதைதனை விரைந்து பாடித்

கோ வறிவில்லாத் துரைக ளுண்டு

தேசமெங்கும் புலவரெனத் திரிய லாமே.

இதனால் தமிழ்ப் புலமை பிற்காலத்தில் கேவலமான நிலையை அடந்தமை இனிது விளக்கப்பட்டது. பிறகு வில்லிபுத்தூராரும் அவர் சகோதரரும் தம் மூர்க்கேகினர். இவர்குடும்பத்தில் முன்பு மித்திரபேதஞ்செய்த விதவையாகிய பாட்டியும் உடனேகி அக்குடும்பத்தில் முன்போல் நட்புண்டாக்கி அக்குடும்பத்தை முந்தியநிலையில் நிறுத்தினள். இவள் செய்த மாயம் நாடெங்கும் பரவியமேல் “மொட்டச்சி யோருத்தியாலே பாரதம் முடிந்தது” என்று பழமொழி நாடெங்கும் பரவலாயிற்று. இப்பழமொழி வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் பாடியதைச் சுட்டியதேயன்றி வியாசர் செய்த வடமொழி இதிகாசத்தைப் பற்றி வந்த தன்று. இதுதான் பாரதம் தமிழிற் காவியமாக வமைந்ததற்குள்ள சரித்திரம். அஷ்டாவதானம் அரங்கநாத கவிராயரென்பவர் பாரதத்தின் பின்பகுதியைச் சொர்க்காரோகணச் சுருக்கம் சேர்ந்த 46 சுருக்கங்களாக 2,477 செய்யுட்களாய்ப் பாடினர். அது சுபகிருது (1902) னால் சென்னையில் பண்டிதமித்திர யந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. வரந்தருவார் பாடியதென்று சொல்லும் மற்றொரு புத்தகத்திலுள்ள 5 செய்யுள்களை எடுத்துக்காட்டி, அவைகள் வரந்தருவார் பாடிய நடையாகாதென்று அதின் முகவுரையிற் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. வில்லிபுத்தூராரின் சகோதரர் பிற்பகுதியைப் பாடியிருப்பரெனலும் சம்பாவிதமாம். பிற்பகுதியின் பாடல்கள் முற்றும் வெளிவந்தாலன்றி அதை வற்புறுத்திக் கூறுதல் கூடாது.

அறுசீராசிரியம்.

பைந்தமிழி னலஞ்சிறந்த முனைப்பாடித் திருநாட்டிற் பாகை வேந்தன், சுந்தரஞ்சேர் பாரதமாம் வடகலையைத் தென்கலையாற் சொல்க வென்னச், சந்தனுலின் சரிதைமுதற் பதி

னெட்டா நாட்போரின் சரிதங் காறும், புந்திமகிழ் தரவில்லி
புத்தூராழ் வான்முன்பு புகன்றிட் டானே.

இச்செய்யுள் அரங்கநாத கவிராயர் பாடிய பாரதம் பிற்பாதியின் பாயிரத்திலுள்ளது. இதனால் பாரதம் முன்பாதி யை வில்லிபுத்தூரர் பாடினாரென்பது விளங்குகின்றது. வரந்தருவார் கூறுவதோ இதற்கு மாறாக உள்ளது. அவர் செய்யுள் :—

அறுசீராசிரியம்

பிறந்துய்யக் கொண்டவனிப் பேருலகம் பெருவாழ்வு
கூறு நாளி, நிறைந்தபுகழ்ச் சனிநகர்வாழ் வில்லிபுத்தூ ரனை
நோக்கி நீயு நானும், பிறந்ததிசைக் கிசைநிற்பப் பாரதமாம்
பெருங்கதையைப் பெரியோர் தங்கள், சிறந்தசெவிக் கமுதமெ
னத் தமிழ்மொழியின் விருத்தத்தாற் செய்க வென்றான்.

இதனால் ஆட்கொண்டான் வில்லிபுத்தூரரொருவரையே பாரதம் பாடும்படி வேண்டிக்கொண்டமை புலப்படுகின்றது. பாரதம் முழுமையையும் பாடியவர் ஒருவரோ இருவரோ, அவ்விருவர், வில்லிபுத்தூரரும் அவர் குமாரர் வரந்தருவாருமோ வென்பதைத் திட்டமாய்க் கூறப்போதுமான சாதனங்கள் இதுகாறும் வெளிப்படவில்லை. வெளிப்பட்டமேல் இதனை ஐயமறக்கூறுதல் சாத்தியமாம். வரந்தருவார் கருத்தும், புலவர் புராணங்கூறிய முருகதாசர் கருத்தும் ஒருவழிக்கொள்ளாது மாறுபடுதலை இங்கு நாம் விளக்கி யிருக்கின்றோம். வில்லிபுத்தூரர் காலத்தில் விளங்கிய புலவர்களைப் பற்றியும் அவர்களோடு வில்லிபுத்தூரர் வாதம் செய்தமை முதலிய விஷயங்களைப் பற்றியு மினிக்கூறப்படும். இப்பாடலால் ஆட்கொண்டானும் வில்லிபுத்தூரரும் ஓரிடத்திற் பிறந்தமை வெளியாகின்றது.

3-வது பாகம்.

வில்லிபுத்தூரர் காலத்திருந்த பாவலர்களைப்
பற்றியது.

வில்லிபுத்தூரர் புலவர்கோளுக விளங்கித் தன்னோடு வாதுக்கு வந்தவர்களின் செருக்கை யடக்கி அவர்கள் காதுகளைக் காதணிகளோடு கொய்துவந்தனர் பற்பலர் காதுகளைக் கொய்து பேரிசை பெற்றுக் கவிதா சார்வபௌமனெனப்பெயர் கொண்டனர். காதறுப்புண்டோர்களின் தொகையும் பெயரும் இப்பொழுது புலப்படவில்லை. முன்காட்டிய அந்தக் கவி வீரராகவ முதலியாரின் தனிப்பாடலினால் பற்பலர் காதறுப்புண்டமை தெளிவாகின்றது. இவர் காலம், பாண்டி நாட்டில் தமிழ்ப்புலமை நடைபெற்ற காலமாகி நெடுங்காலம் சென்றிருப்பதால் இவரால் தோல்வியடைந்த புலவர்களின் சரித்திரம் கிடைப்பதரிதாய்விட்டது.

அரசரற் களிபாடுவதில் சிறப்பு வாய்ந்த அநந்தனெனு மாண்புடையானொருவன் வில்லிபுத்தூரர் காலத்தி லிருந்தனன். வில்லிபுத்தூரர் அவனிடம் சென்று வாது செய்தும் அவன் தன்நிலை சற்றும் குலையாது நிற்கக்கண்டு, பலவகையிலுஞ் சிறந்து விளங்கும் நீண்ட குழிப்பொன்றெடுத்துக்கொடுத்து அதன்படி பாடும்படி கேழ்க்கவே அநந்தனும் ஒருவாறு கூறினான். அதில் பிழைகண்டு அவன் தோல்வியை விளக்கி விட்டு அவன் தோற்செவியை வில்லிபுத்தூரர் கொய்யப்போங்

கால் அநந்தன் ஓர் தந்திரஞ்செய்து தன் செவியறுபடாது காத்துக்கொண்டான். அத்தந்திரமாவது, என் பெயர்கொண்ட அநந்தனெனும் ஆதிசேடனுக்குச் செவியில்லை யாதலின் அவனோடு யான் இணையாம்படி என் செவியைக் கொய்வீரென வில்லிபுத்தூரரை நோக்கிக் கூறியதேயாம். சமயோசிதமாகவும் புத்திக் கூர்மையாகவும் இவ்வாறு மொழிந்தமை கண்டுகளிப்புற்று, நீ மொழிந்த வார்த்தையின் சீர்மைக்கு ஓர் வெகுமதியாக உனது செவியைக் கொய்யாது விடுத்தேனென்று வில்லிபுத்தூரார் கூறிக் கருணை பாராட்டினார். புலவர்களிடத்து விகற்பம் நேர்ந்தபோதும் சிற்சிலபோது அது வியப்புக்கிடமாகின்றது. வில்லிபுத்தூரார் காலத்துவிளங்கிய வேறிரண்டு புலவர்களுமுள்ளார். அவர்களுள் வில்லிபுத்தூரரோடு வாத்தம் செய்தவர் ஒருவர். அவர் அருணகிரிநாதர் ; மற்றொருவன் சம்பந்தாண்டான் என்பவன். இவன் சமணசமயத்திலிருந்துகொண்டு சத்திபூசையிற் சிறந்த சாக்தேயன். மந்திரம் பெரிதுங் கற்றவன். தமிழ்ச் சொன்னயம் பதியாத உள்ளத்தவன். இவனுக்குச் சம்பந்தாண்டானெனும் பெயர் நேர்ந்தது, உள்ளிக்கு மருக்கொழுந்தெனப் பெயர் சூட்டி அதன்மேல் சவ்வாதினைப் பூசியதுபோலும். இவன் அருகனுக் கடிமையானேன். மன்னென்று துவக்கி மலுக்கென்று முடிவு பெறும் ஓர் கவிதை கூறுமென்று இரட்டையர்களை அதட்டிப் பேசியவன் இவனே அருணாசலத்திலே வாசம் செய்தவன் அருணகிரி நாதரோடு விரோதங்கொண்டு அவருடன் வீண்வாதஞ்செய்து தோற்று அவ்வூரைவிட்டு அகன்று சென்றவன். சமணரைக் கழுவேற்றி மதுரையிற் சைவத்தை நிலை நிறுத்திய சீர்காழிச் சம்பந்தமுர்த்திகளின் பெயரை இத்தீயன் வகித்தது கொடிது கொடிது.

வேண்பா இரட்டையர் பாடியது.

மன்னுதிரு வண்ணை மலைச்சம்பந் தாண்டாற்குப்
பன்னுந் தலைச்சவரம் பண்ணுவதேன்—மின்னின்
இளைத்தவிடை மாத ரிவன்குடுமி பற்றி
வளைத்திழுத்துக் குட்டா மலுக்கு.

இதனைக் காளமேகப் புலவன் பாடியதெனச் சிலர் மயன்
கிக் கூறுவர்.

4-வது பாகம்.

வில்லிபுத்தூரார் அருணகிரிக்கேகியதும்
அவ்விடம் அருணகிரிநாதருடன் வாதுசெய்து
பின்பு நட்பாகியதும்.

கச்சிமா நகரிலுள்ள ஓர் வைணவப் பிராமணன் தென்
ஓட்டுத் திருப்பதிகளில் கோயில்கொண்ட திருமால் திருமங்
கையர்களைத் தரிசித்துவரத் தலயாத்திரை செய்தனன். சில
தலங்கள் மூர்த்திதீர்த்தங்களில் தங்கிக் தரிசித்து ஆடியபின்
திருமாற்குத் தான் சூடிக்களைந்த மாலைகளையுதவிய கோதை
யின் சீர்விளங்கிய வில்லிபுத்தூரை யடைந்தனன். கோயி
லிற் சென்று வழிபாடுகள் செய்து உணவருந்தியபின்பு சார்வ
பௌமன் சிறப்பையெல்லாஞ் செவியாரக் கேட்டுணர்ந்து அவர்
மனைக்கேகி அவரைத் தண்டன் சமர்ப்பித்துக் குசலம் வின
வியபோது வாளாயுதமொன்று அவர் பக்கத்திலிருப்பக் கண்டு,
அது யாது பயன் கருதிவைக்கப்பெற்றதென்று வினாவினன்.
சந்தம்பாடுவதில் தோல்வியடைவோர் செவிகளைக் கொய்வதற்

காக வுளதென்று வில்லிபுத்தூரர் விடையளித்தனர். இதைக் கேட்டவுடன் எங்கள் நாட்டில் சுதரிசனாசலமாம் அருணகிரியில் விபூதிபூசம் சிவபிரானது இளையகுமாரனாங் கந்தன்பேரில் பல சந்தக்கவிபாடும் நாவலன் ஒருவன் உளன். அவன் காஞ்சியில் குமரகோட்டத்தில் வந்திருந்தபோது பலர் பார்த்துளாரென்றும், அவன் உடலெல்லாம் விபூதி யணிந்து கோவணமொன்றையே யுடையாக்கொண்டு இரந்துண்ணக் கையில் திருவோடும் வைத்துள்ளவனென்றும் தலயாத்திரைக்கு வந்த வைணவர் தெரிவித்தார். அவனிடம் சென்று வாது செய்து வெற்றிகொள்ள வல்லீரோவென்றுங்கூறினர். வில்லிபுத்தூரர், நீங்கள் அதனை நேரிற் பார்த்துவிட்டுப் போகலாம், எம்முடன் அங்கு வரல்வேண்டுமென்று வேண்டினர். திருக்குருகை, குறுங்குடி முதலிய தலங்களை நான் தரிசிக்கவேண்டும், எனை விடுத்தருளவேண்டுமென்று கூறி விடைபெற்றுக் கொண்டு அவ்வைணவனுஞ் சென்றனன்.

அருணகிரியில் வாழும் புலவனையடக்க அங்குப் போவதற்கு வில்லிபுத்தூரர் ஒரு நன்னாள் குறித்தனர். யாரும் நன்று நன்றென்று சம்மதித்தனர். சதுரங்கசேனையுடன் செல்லும் மன்னவன் இவன் யாரோவென்று கண்டவர் அச்சறும்படி வடதிசைநோக்கிப் பரிவாரங்களுடன் அவர் சென்றனர். அப்போது சிவிகை தாங்குபவரும் மற்றவரும் நற்சகுனம் கிடையாமைகண்டு வெல்லுபவன் அருணகிரிப்பாவலனே யாமெனப்பேசிக்கொண்டனர். பிறகு ஓர்நாள் பகற்பொழுதில் அனைவரும் அருணகிரியை யடைந்தனர். ஆனை, தேர், குதிரை, ஆட்பெருக்கம் அங்குச் செல்லவே, இவை அயலரசர் சேனையன வெண்ணிப் பிரபுடதேவ அரசனது தாணிகளும் ஆர்த்து எழுவதற்குமுன் ஒற்றர்கள் அவ்வரசனிடம் சென்று

வந்த காரணம் தெரிவித்தனர். அருணகிரியில் விளங்கும் வேலவனுக்கு அடிமைபூண்ட புலவனும், இன்று இந்நகர்வந்த வன் தோல்வியற்றால் இவ்வூர்க்கு ஏற்றமா மென்று மனதில் எண்ணினன். அரசன் வந்த வேதியருக்குச் செங்கை குவித்துத் தக்க பல உபசாரமும் செய்தான். அரசர்கள் கொடுத்ததுள்ள பல விருதுகளையும் பார்த்தான். பொருத்தமாகிய விதிதியும் அமைத்தான். அரண்மனையிலிருந்து புசிப்பவை அனுப்பக் கட்டளையிட்டான். வேண்டுமவைகளை உடனுக்குடன் உதவத்தக்கோரையும் நியோகித்தான். திடங்கொண்ட பாவலருக்கு இடியேறு போன்ற வில்லிபுத்தூரார் இவைகளை பெல்லாம் பார்த்துக் களிப்புற்று அரசனிடம் வந்தகாரிய மீதெனத் தெரிவித்தனர். அரசன் இதைக் கேட்டு மனதிற்புற்று வருத்தமுற்றாலும் முன்னோர் வழக்கம் எனக்கேட்டு அதற்கஞ்சி, நாட்டரசர்க்கொத்தபடி தானும் நடப்பதாய் ஒருப்பட்டான். வில்லிபுத்தூராரும், இன்று அல்லது மறுநாளில் உமதுர்க்குட்டத்தாருடன் புலவனையும் வைத்துக்கொண்டு எமது கல்விக்கொற்றம் அறிவீராகவென்று அரசனுடன் கூறினர். அரசனும் உடன்பட்டு அவருடன் சொற்புதாரம் சென்று வழிபெண்ப்பிவிட்டு மீண்டனன். ஒருவரையும் துணையாகக்கொள்வாராது வீடுதோறும் ஒட்டிற் பிச்சையெடுத் துண்டவனுக்கு யூவ்வாறு இடுக்கண் வந்ததெனவெண்ணி அரசனும் மனந் தளர்ந்தான். தனதரண்மனைப் புலவனொருவனைத் தனித்தீழ்த்து, வந்த பாவலன்றன்மையாது? உனக்கெட்டியமட்டில் சீராரப்பாயாகவென்று அரசன் கேட்கவே, வந்த புலவன் பலரைத் துயருறும்படி நாடெங்கும் செவி யறுத்து வருதலை நெடு உரளாக யான் கேட்டுள்ளேன் என்று விடை கூறினன். நம்முடைய புலவன் றன்மை எவ்விதம் என்று பின்னும் அரசன் வினாவவே, நம்முடைய ரோனுஞ் சொல்லயமுதவிய பொருந்தப்பாடுந்

திறமுள்ளவன்றான். ஆனால் தோல்வியும் வெற்றியும் தெய்வ பலத்தால் நேருமாதலா லதனைக்கூறுதல் முடியாதென்றும் பகர்ந்தனன். உனது திறம் எத்தன்மைத்து என்று கேட்கவே இரண்டு யானைச் சண்டைக்கு நடுவிலகப்பட்ட கொசுகோடு ஒப்புமையுடையேன் என்றான். அரசன் அவனால் உண்மையை யுணர்ந்துகொண்டு, அவனுடன் சில அமைச்சர்களையும் அருணகிரி நாதனும் புலவனிடம் அனுப்பி நடந்ததனை அறிவித்துத் தன்னாலாகவேண்டிய உதவி யாதெனக் கேட்டுணர்ந்து வரும்படி அனுப்பிவிட்டு அரசன் தன் அரண்மனைக்குள் வகினன். வேந்தன் மொழிந்ததனைக் கேட்டுத் தனக்குதவி செய்பவனாகிய கந்தனுக்கும், அவன் தமயனுக்கும், அவர்கள் தாய்தந்தையர்க்கும், பரிவாரத்தினர்க்கும் போந்த உபசாரங்கள் புரிவித்து, ஓரம் புகலாமல் பொதுவாக விருத்தல் போதுமென்று அருணகிரிப் புலவன் கூறினன். இதனை யரசனுணர்ந்து அடுத்தநாளில் ஆகமவிதிப்படி மலைமேல் ஆலயத்தில் அபிஷேகம் முதலியன செய்வித்தான். தெய்வசகாயங்காநதி இது செய்யப்பெற்றது. அந்தரங்கத்தில் அரசன் அருள் புலவனுக்குச் சார்பா யிருந்தான்.

அரசன் இதுவே நல்ல தருணமென்று தக்கவரையனுப்பிச் சார்வபௌமனுக்குரைத்தான். சரபத்தை ஓர் கைக்களிமென்று எண்ணிய சிங்கத்தைப்போல் வில்லிபுத்தூரரும் கடுகிவந்தனர். வழியுள் நேர்ந்தார் முருகனையும், அவன் அடித்தொண்டனும் அருணகிரிப் புலவனையும், அரசனையும், வந்த புலவனையும், வினையையும், காலத்தையும் கருதிப் பலவாறு மொழிவதானார். வில்லிபுத்தூரார் வந்தவுடனே அரசன் அமைச்சராதியோர் அந்தணனென்றிடும் முறைமையால் உபசரித்தனர். துறவியாகிய அருணகிரி நாதனையும்

உணரப் படுமாயினும் மாதிரிக்காகப் பின்னுமிரண்டு கட்டளைக்கலித்துறைகள் இதிற் சேர்க்கப்பட்டன :—

தனிப்பாடல்கள்.

கட்டளைக் கலித்துறை

காணேந்து தாமரை வாவியு ளானை கராவினயர்ந்
தூணேந்தி மூலமென் றேறதிய நாட்சென் றுதவுகையால்
தேனேந்து சோலைய ரங்கனல்லாற் றெய்வ மில்லையென்றே
மானேந்து கையன் மழுவேந்தி னுனிந்த மானிலத்தே. (க)

மத்தக் கரியைக் கராப்பற்றி நின்றதோர் வாவியுள்ளே
சித்தந் தெளிந்து முறையிடும் போது செழுந்துளவக்
கொத்துக் கிளர்முடிக்கோவிந்த வென்றது கூப்பிட்டதோ
செத்துக் கிடந்தன வோகெடு வீருங்கள் தெய்வங்களே. (உ)

பிள்ளைப் பெருமாளின் வீர வைணவ மனோநிலை இத் தன்மைத் தென்று காட்ட இம்முன்று கவிகளே சான்றும், இங்கு சமயவாதத்தை யொழித்து வீரத்தன்மையை யுணர்த்தும் மனோநிலைமட்டும் காட்டப்பட்டது. வைணவரின் வீரத்துச்சத்துவம் தலையெடுத்துநிற்கும். சைவரின்வீரத்து மற் றைய இருகுணங்களும் தலையெடுத்து நிற்பனவாம். பிள்ளை யவர்களின் மனோதிடத்தின் சீரிதுவே. இதனைக்கொண்டே யவரை வீரவைணவரெனக் கூறப்பட்டது. பிள்ளைப்பெரு மாள் என்பது கண்ணன் பெய ரென்பதும் ஓர் நன்னயப் பொ ருளாம். மணவாளதாசன் என்பதும் மணவாள ன்ருளிஞற் றுசனானவன் எனும் பொருள்கொண்டு பிள்ளைப் பெருமா ளுக்கு மற்றோர் பெயராம். பிள்ளைப் பெருமாளின் நாமகர ணப்பெயர் யாதோவெனில் கூறும். அது “ரங்கநாததாசன்” என்பதுவே. மணவாளன் என்பது ஆரங்கன் பெயராதலால்,

மணவாளதாசன் ரங்கநாத தாசன் என்பன ஒரு பொருள் கொண்ட மொழிகளாம். வைணவ ஆந்தணர்களி ளெல்லாம் ஜயங்கொண்டோங்கும் சிங்கம்போன்றவராதலின் பிள்ளைப் பெருமாளெனப் பெயராயதென்பாருமுளர். பிள்ளையெனும் மொழி க்ஷேத்திரபாலனுக்கும் பெயராம். வித்தகன் என்பதும் அவன் பெயரேயாம். வீரவைணவராதலின் நாராயணனை யன்றி வேறியாரையும் போற்றுவ திவரிடத்தில்கை, யமககவி பாடுவதிற் சிறந்தவர். வேறுவகைக் கவிபாடுவதிலும் பாசூந் தேனுமமுதும் கைக்கும்படி பாடும் வல்லவராதலிற் கல்விநய முணர்ந்த புலவர்களெல்லாம் இவரைத் திவ்யகவியென்றேத் தும் சிறப்புவாய்ந்தவர். தாம் வழிபடுகடவுளிடைத்துப் பூனை போல் வஞ்சனையின்றி உள்ளன்பு பாராட்டி யொழுகும் பத் தர் சிகாமணி இவர். அரங்கனையன்றி மற்றொரு தேவரை நானி னொற்றுதியேனென்று பல கவிகள் பாடியுள்ளார். அத்துணிவு அரங்கக்கலம்பகத்திலும் யமகவந்தாதியிலும் காணப்படுகின் றது. அத்துணிபுக் கவி ஒன்று வருமாறு:—

திருவரங்க யமகவந்தாதிச் செய்யுள்-54.

ஆகமதிக்கு முகமேன் முகமுடையா னயன்வாழ்
ஆகமதிக்கு நவநீதக் கள்வ வவனிகொள் வார்
ஆகமதிக்குளஞ் சேரரங்காவுன்னை யன்றித்தெய்வம்
ஆகமதிக்கு ளெண் ணேனடியேன்பிற ராரையுமே..

இச்செய்யுளில் சொல் நயம் பொருள் நயத்துடனே வீர வாதமும் குடிக்கொண்டிருத்தல் காண்க.

தமது வழிபடுகடவுள் எவ்விடத்தும் எப்பொருளிடத் தும் கலந்துளா னென்பதைப் பொதுநோக்கால் இப்பிள்ளை எண்ணுவிடினும் கருணைக் கடலாகிய நாரணன் ஒருவனே

யெனுந் திடத்தோடு கூடியவராதலினால் பூதலத்துள்ள வேறு பல தலங்களுக்கும் சென்றிலர். சீரிற்குறைந்த பல தேவர்க ளுளரெனுந் துணிபுள்ளவர். இவர் இவ்வாறொழுதுதலை மாற் றி இவரைச் சீருறும்படிசெய்யக் கருதித் திருமால் ஒரு நாளிர வில் உலகம் உண்டுமிழ்ந்ததிருமால் தானென்பதை அவருக் குக் கனவில் தெரிவித்து ஒப்பற்ற திருவேங்கடமுடையார் திறத்தும் சில கவி நீ புகல்வாயாகவென்று பிரியத்துடன் மொழிந்தனர். உடனே அப்பணியைச் சிரமேற்றுக் கவிசெய்தி டாது, அரங்கனைப்பாடிய என தருமைவாக்கினுற் குரங்கனைப் பாடமாட்டேனென்று கூறினர். திருப்பாணாழ்வார் பாதாதி திருமுகபரியந்தம் அரங்கன் வடிவத்தைப் பாவனைசெய்ததை நாட்டிப்பாடிய அமலனாதிப்பிரான் எனும் பதிகத்தில் மந்தி பாய் வடவேங்கடமாமலையென்று கூறியிருத்தலாலே பிள்ளைப் பெருமாள் திருவேங்கடமுடையானை குரங்கனைக் கொண் டனர் போலும். குரங்கன் என்பதற்கு மற்றொரு பொருளு முண்டு. அதாவது இழிவான அரங்கத்துள்ளான் என்ப தாம். அப்படிக்கொள்ளுங்கால் அரங்கத்தினும் வேங்கடம் இழிவுள்ளதென்று பொருள் படுகின்றது. தாம் இட்ட கட்ட னையை எட்டுணையும் சட்டைசெய்யாமையைப் பார்த்துக் திருமால் பிள்ளைப்பெருமாளுக்குக் கண்டமலைப் புண்ணைத் தோற்றுவித்தனர். பிறகு முன்கொண்ட ஆண்மைகுலைந்து திருவேங்கடம் உடையார்க்குச் சிலேடை வெண்பாமலை யொ ன்றும் கலித்துறைத் திரிபந்தாதி யொன்றுங் கூறியபின் கண்ட மாலேநாய் மறைந்துவிட்டது. பிள்ளைப்பெருமாள் செய்த, பிரபந்தங்கள் ஒன்பது. அவையாவன :—

1. திருவரங்கக் கலம்பகம் பாடல்கள்	105.
2. திருவரங்கத் தந்தாதி பாடல்கள்	105.
3. திருவரங்கத்துமலை பாடல்கள்	112.

52 பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் சரித்திரச் சுருக்கம்.

4.	திருவேங்கடமலை பாடல்கள்	103.
5.	திருவேங்கடத் தந்தாதி பாடல்கள்	101.
6.	அழகரந்தாதி பாடல்கள்	101.
7.	சீரங்கநாயகர் ஊசற்றிருநாமம் பாடல்	32.
8.	நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி பாடல்கள்.	114.
9.	திருநறையூர் நம்பி மேகவிடு தூது } கலிவெண்பா 1, காப்பு வெண்பா 2, }	3.

(கண்ணிகள்-205.)

ஆக பாடல் 776.

இவ்வாறாகப் பிள்ளைப்பெருமாள் பல தலங்களிலும் கோயில்கொண்ட திருமால் விஷயமாய்ப் பிரபந்தங்கள் பாடினார். தமது வீரவைணவ நிலையைச் சுட்டி இவர் பல சமயங்களிற் பாடிய 35 பாடல்களுக்குப் பரப்பிரம விவேகமென்ப பெயர் வழங்கிவருகின்றது. இதனையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டால் இவர் செய்த நூல்கள் ஈரையந்தாகின்றன. இவர் செய்தன அட்டப்பிரபந்தங்களெனச் சிலர் கூறுவர். தலைமையாய் நிற்பன எட்டெனக் கொள்க. இப்பிள்ளைப்பெருமானைச் சிலர் நிந்தனை செய்துளாரெனச் சிலர் கூறுவர். தனது இஷ்டதேய்வத்தை நன்றென்று ஏத்துதல் சன்மார்க்கமென்பது ஞானிகள் சம்மதமாகையால் அதன்படிக்கே இவர் நடைகொண்டனர். அரனைத் திருமாலின் வடிவினிற் பாடியென இப்பிள்ளைப்பெருமாள் பாடிய கவிகளுமுண்டு. சைவரை வைணவரும் வைணவரைச் சைவரும் இங்குக்காட்டிய நயங்கருதாது பற்பலவிதமாய்த் தூஷிப்பதை இக்காலத்தி லறியாதார் யாருமில்லை. சமயப்பேய் பிடித்தவர்கள் கண்ணில் “ திருமாலுக் கடிமைசேய்” “ தேய்வழிகழேல்” என்று ஒளவைசூறிய நீதி

வாக்கியங்கள் புலப்படவில்லைபோலும். விரிக்கிற்பெருகும். திருக்குறுங்குடி, சிதம்பரம், பேரூர், திருச்செங்கோடு முதலிய பல தலங்களில் ஒரே ஆலயத்தில் திதிசங்கார மூர்த்திகள் கோயில்கொண்டிருப்பதை நாம் இன்றும் காண்கின்றோம். உஷ்ண சீதங்கள் நிலைமாறில் பிராணனும் ஆன்மாவும் உடலும் நிலைபெறுமோ. திதித்தோழில் புரிவார்க்கு நீர் சாதனமாதலிற் கடலிலவர் துயில்கொள்கின்றார். சங்காரத்தொழில் புரிவார்

ரமாம. ஆதலின அவா த்வடிவினராய
தையு முட்கொண்டு மயானத்தில் தந்தொழில் புரிகின்றார்.
விரிக்கிற்பெருகும்.

2-வது பாகம்.

இனிப் பிள்ளைப்பெருமாள் மதுரையைவிட்டுத் திருவரங்கம் வந்து தலவாசம் செய்தகாரணமும் அவர் ஜீவித்திருந்த காலமின்ன தென்பதையும் கூறுவோமாக :—

வடநாட்டிலிருந்து தென்னாட்டிற் குடியேறிய நாயகர்களின் குடும்பத்தார் மதுரையிலும் திருச்சிஞ்செப்பள்ளியிலும் தங்கி கி. பி. 16, 17-வது நூற்றாண்டுகளிலும் 18-ம் நூற்றாண்டின் முன்பாகத்திலும் பாண்டி நாட்டை யாண்டுவந்தார்கள். சிலகாலம் மதுரையைத் தலைநகராகக்கொண்டு திருநெல்வேலியையும் சேர்த்து ஆண்டுவந்தார்கள். இப்பொழுதுள்ள மதுரையில் பாண்டியர்கள் கி. மு. 600-ஓ முதற்கொண்டு கி. பி. 6-ம் நூற்றாண்டின் முன்பாகம்வரை அரசாண்டுவந்தார்கள். இக்காலத்திற்கு முன்னிருந்த பாண்டியர்கள் கொற்கையில் அரசாண்டார்கள். நாயகன்மார் குடும்பத்தில் 15 நாயகன்மார் கி. பி. 1559 முதல் 1736-ம் ஓவரை அதா

54 பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் சரித்திரச் சுருக்கம்.

வது 177-ஆ காலம் மதுரை திருநெல்வேலி நாடுகளை யாண்டு வந்தார்கள். அவர்களுள் சிறந்தவர் திருமலைநாயகர். இவர் கி. பி. 1623-ஆ முதல் 1659-ம் ஆவரை அதாவது 36-ஆ காலம் மதுரையில் அரசாண்டார். இவரிடத்தில் தான் பிள்ளைப்பெருமாள் இராயசம் வேலையில்மர்ந்திருந்தார். தமது வருணைச் சிரமதர்மத்தில் வழுவாது ஆசாரியபத்தி தெய்வ பத்திகளிலுங் குறைபாடிலராய்த் தேகயாத்திரை நடத்திவரும் நாளில் ஒரு நாள் ராஜசபையில் உத்தியோக நடாத்திவருபவர்க ளிடையே தாமுங்கூடவிருந்து காரியம் செய்துவந்தார். திடீரென்றெழுந்து தமது உத்தரீயத்தை இரண்டு கைகளினாலும் கிருஷ்ண கிருஷ்ணவென்று தேய்த்தார். இதைப்பார்த்து அங்குள்ளார் ஐயங்காரை நோக்கி இவ்வாறு செய்யக் காரணம் யாதென வினவினார்கள். நம்பெருமாள் திருவரங்கத்தில் திருத்தேரில் எழுந்தருளித் திருவீதி உற்சவம் கண்டருளுகையில் அருகில் எரிந்துகொண்டிருந்த கைத்தீவர்த்தியின் சுவாலை தேர்ச்சீலையில் பற்றியதை அவித்தேன் என்றனர். இதைக்கேட்டோர் விலாப்புடைக்க நகைத்துவிட்டு ஐயங்கார் சித்தப் பிரமையினால் இவ்வாறு செய்தனரென்று திருமலை நாயகரிடம் அறிவித்தனர். நாயகர் திருவரங்கம் பெரிய கோயிலுக்கு ஒற்றரை உடனே யனுப்பித் தீர்விசாரித்தபோது அங்குள்ள அர்ச்சகர்கள் முதலியோர் தேரின் திரைச்சீலையில் தீப்பற்றிய துண்மையென்றும் அருகில்நின்று பெருமானைச் சேவைசெய்துகொண்டிருந்த பிள்ளைப் பெருமானையங்கார் அத்தீயை அவித்தன ரென்றும் நடந்த விருத்தாந்தத்தை அறிவித்தனர்.

இந்த ஆச்சரியத்தைக் கேட்டுணர்ந்த திருமலைநாயகர் ஆனந்த பாவசராய் ஐயங்காரை அழைப்பித்துத் திருவரங்கத்தில் நம்பெருமாள் ரதோற்சவம் கண்டருளுகையில் தேவ

ரீர் அங்கிருந்து அழகிய மணவாளனைச் சேவைசெய்துகொண்டிருந்ததாகச் சொல்கின்றார்களே தேவரீர் அங்கு எழுந்தருளியதுண்டோ வென்று கேட்க, ஐயங்கார் நான் இங்கிருந்தபடியே மனோபாவனை வழியால் நம்பெருமாளின் ரதோற்சவ சேவை செய்தேனென்று கூறவே அருகிருந்தோர் ரதோற்சவ தினத்தில் இவரிங்கிருந்தே தமது உத்தரீயத்தைக் கிருஷ்ண கிருஷ்ணவென்று தேய்த்தன ரத்தனையே என்றார்கள். திருமலைநாயகர் இவரது பக்தி விசேஷத்தைக் கேட்டு ஆரந்த பரவசராய் மெய்மறந்து சொற்பகாலம் நிதானித்துத் தெளிந்தமேல் ஐயங்காரைச் சுற்றி வந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ் செய்து தோத்திரஞ் செய்துவிட்டு அரண்மனைக் கேகினர். அன்றிரவு திருமலை நாயகர் திருவரங்கத்திற்குப்போய் அங்கு, திருக்காவேரியில் நீராடிக்கொண்டிருந்த ஐயங்காரைக் கண்டே ஸேவித்துவிட்டு அவருடன் நம்பெருமாள் சந்நிதிக்குட் சென்று ஸேவைசெய்துவிட்டுத் திரும்புகையில் ஐயங்கார் காணாமற்போனதாகக் கனவுகண்டு உடனே விழித்துக்கொண்டு மனம் வருந்திச் சஞ்சலக் கடலிலாழ்ந்து விடியுமட்டும் நித்திரைகொள்ளாது தத்தளித்தனர். விடிந்த பின்பு ஐயங்காரை வரவழைத்து அரசன் சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டுத் தேவரீர் மகிமையை இதுவரையிலும் அறியாது. தேவரீரிடத்தில் அடியேன் வேலைவாங்கிவந்த பெருங்குற்றத்தைக் கூமித்தருளி இனி அடியேன் உஜ்ஜீவிக்கும்படி அடியேனை அடிமைகொள்ளவேண்டுமென்று வெண்டிக்கொண்டு இனித் தேவரீர் லவுகீக சம்பந்தங்களை யொழித்து விட்டு வைதிக காரியங்களிலேயே நோக்குடையராய் நடை பெறுவதற்கு அடியேன் செயற்பாலது யாதென்பதை நியமித்தருள வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொண்டனன். திருவரங்கத் திருப்பதியில் பெரியகோயிலில் தலவாசம் நிரந்

56 பள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் சரித்திரச் சுருக்கம்.

தரமாய் நடக்கும்படிச் செய்விப்ப தொன்றே போதுமென்று ஐயங்கார் மறுமொழி பகர்ந்தனர். இவ் விருப்பத்தின்படியே திருமலை நாயகரும் சலவைக்கல் மண்டபவீதியில் வடமேற்குப் புறத்தில் ஒரு மாளிகையுண்டாக்கி அங்கு யாதொரு குறைவுமின்றி ஐயங்கார்க்குத் தளிகைப்பிரசாதம் தினந்தோறும் செவ்வனே நடந்துவரும்படி தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வித்து ஐயங்காரவர்களை நரவாகனத்தில் மதுரையினின்று அரங்கநகர்க்கனுப்பி அடிக்கடி தாமும் அங்குச்சென்று தான் செய்வித்த உபசரணைகள் சரிவர நடந்தேறிவருகிறதாவென்று நேரிற்பார்த்தும் கேட்டும் ஐயங்காரை உபசரித்து வந்தனர். இதற்குப் பிறகுதான் பிள்ளைப்பெருமாள் அமுதொழுகு மின்பப்பாடல்கள் நிரம்பிய பல பிரபந்தங்கள் பாடித் திவ்யகவியெனப் பெயர்பெற்று விளங்கினார். இவர் தமது புலமையாற் பார்ப்பான் தமிழும் வெள்ளாமுன் கிரந்தமும் வழவழவென்று வழங்கும் பழமொழியைப் பழிமொழி யாக்கிப் பார்ப்பான் றமிழ் வழுவழி என்று தம்மைத் திருட்டாந்தமாக்கிய மகான். வில்லிபுத்தூரர் இவருக்கு முந்திய காலத்து விளங்கியவர். அவரும் பார்ப்பான் றமிழ் சிறப்புள்ள தென்பதைத் தாம் பாடிய பாரத கவிகளால் விளக்கினார். இவ்வாறாகப் பிள்ளைப்பெருமாள் பகவத் பாகவத ஆசாரிய கைங்கரியங்களில் வழுவாது பல்லாண்டு திருவரங்கநகரில் வாசம்செய்து வந்தனர். நச்சினூர்க்கினியரும் பரிமேலழகரும் பார்ப்பாரே யாம். தெற்கில் பார்ப்பார் குடியேறுமுன் பார்ப்பார்கள் தமிழ் கற்றிலர் போலும்.

இவர் புரிந்த அற்புதச் செய்கையே காரணமாய் இவர்க்குத் தலவாசமும் அமுதவாக்கும் நற்பதப் பேறும் என்று மழியாத இசையும் நேர்ந்தன. இவர் காலத்திற்குப் பிந்தியும் இவ்வகை யற்புதம் நடத்தினாருமுண்டு. தமிழ்நாட்டிற் கரு

ஆருக் கடுத்த நெருநில் சமாதியடைந்து அவ்விடத்தில் புதுக் கோட்டை அரசரால் ஆலயமெடுப்பித்துப் பூசை கொள்ளும் சதாசிவப்பிரம மென்னும் ஓர் மகான் நெருநில் வதிந்தபோது ஓர்நாள் மாலைப்போது சிறுபிள்ளைகளுக்குப் பொரி கடலை பழம் முதலியன கொடுத்துக் களிப்பித்து விளக்குவைத்தமேல் அவர்களை யேல்லாம் ஒரு வீட்டுத் திண்ணையி லழைத்து உட்காருவித்து அவர்க ளெல்லோரையும் ஒரேகாலத்தில் கண்களை மூடிக்கொள்ளும்படி செய்து அவர்களையெல்லாம் ஒரு நொடியில் மதுரைக்குக் கொண்டுவரக் கண்களை விழிக்கச்சொல்லி அங்குநடந்த சப்பரம் வாணவேடிக்கைகளைப் பார்க்கும்படி செய்து, உடனே சிறுவர்களைக் கண்மூடும்படிசெய்து முன்னிருந்த திண்ணையிற் கொண்டுவரக் கண்விழிக்கச்செய்து பிறகு அவர்களின் தாய் தந்தையரிடம் சேர்ப்பித்தனர். அப்பிள்ளைகள் மறுநாட்காலையில் முன்னிரவில் தாம் கண்டதிருவிழாக் காட்சியைத் தம் பெற்றோரிடமும் மற்றோரிடமும் தெரிவித்தார்கள். மகான்கள் மகிமையை அளவிடல் யார்க்கும் முடியாதகாரியம். நெருநிலிக்கதை இன்றும் வழங்கி வருகின்றது. இவர்களின் அருளால்தான் இக்கலிநாளில் இம் மட்டிலாவது தெய்வபத்தியும் நன்னடையும் ஜீவகாருணணியமும் நம்மவருள் சிலரிடத்து நிலைபெற்றோங்குகின்றன.

3-வது பாகம்.

பிள்ளைப் பெருமாளின் வயது.

இப் பிள்ளைப்பெருமாள் அரங்கநகரில் தொண்டு கிழமாம் வரை ஜீவித்திருந்தனர் என்பதற்கு ஓர் பழய விருத்தாந்த முள்ளது. இவர் வீரவைஷ்ணவராய்ச் சைவர் கூறிய

58 பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் சரித்திரச் சுருக்கம்.

பாடல்களுக்கெல்லாம் எதிரிடையாய்த் திருமாலின் சிறப்பை நிலைநிறுத்திப் பாடல்கள் செய்தமைக்குப் பொறாராகித் தில்லை வாழ்ந்தணர்கள் வீரவைஷ்ணவக்கிழம் ஜீவித்துளதோ வென்றுணர ஒரு ஒலைப்புறத்தில் “ அழிபிரமர் வாழ்நக ரரங்கமல்ல தில்லையே ” என்றெழுதிக் கிழப்பிள்ளைப்பெருமாள் இருக்கு மனையில் கொடுத்துவரும்படி ஒரு ஆளிடம் கொடுத்தனுப்பினார். அவ்வோலையை அந்தக்கூலியாள் ஐயங்கார் வீட்டிடங் கொண்டுவரவே ஐயங்கார் அதை வாங்கிப் படித்துவிட்டு எழுத்தாணி கொண்டுவரச் சொல்லி அதனால் “ அரங்கமல்ல-தில்லையே ” என மொழிகளின் நடுவில் அல்ல என்பதற்குப் பின்னும் தில்லையே என்பதற்கு முன்னும்புள்ளிக்குறிவைத்து அவ்வோலையைக் கொண்டுவந்தவ னிடமே திருப்பிக் கொடுத்துத் தில்லை யந்தணர்களுள் யாரனுப்பினார்களோ அவர்கள் கையில் கொடுத்து விடும்படி அனுப்பினார். அதை அத்தில்லையில் வாங்கிப் பார்த்த ஓரந்தணர் கிழப்பிள்ளைப் பெருமாளின் சாதாரியத்திற்கு மெச்சி அவருயிருடன் வாழ்ந்துளாரென்று தேர்ந்துகொண்டு வாயடங்கி நின்றனர். “ நடையழிந்த பிராமணர் வாழும் நகரம் அரங்கமல்லது இல்லையே ” எனும் பொருளை நாட்டியெழுதிய சீட்டிற்றானே “ அரங்கமல்ல.தில்லையே ” என்று ஓர் புள்ளிக்குறியிட்டு அவ்வகை யந்தணர் வாழ்நகரம் அரங்கமல்ல, தில்லையென்று விளக்கியதுதான் புத்திசாதாரியம். இவர் 80-வருஷத்தின் மேலும் ஜீவித்திருந்தனரென்பது கர்ணபரம்பரை.

பிள்ளைப்பெருமாள் இப்படி நரைதிரையுற்று வாழும் நாளில் தமக்குத் தம்மைப்போல் கிழமாகிய ஒரு பகனினால் மரணம் நேரிடுமென்று தமதன்பர்களிடமும் சீடர்களிடமும் அறிவித்திருந்தார். ஒருநாள் வைகுண்டநாதன் சந்நிதியில்

கோயிலில் பிள்ளைப்பெருமாள், பெருமானைச் சேவித்துக்கொண்டு நிற்கையில் ஒரு நொண்டிப் பசுவந்து காலிடறி அவர்மேல் விழ அதனைப்பொருமலே கீழெழுதப்படும் பாடலை யுச்சரித்துக்கொண்டே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார்.

வெண்பா.

துளவ துளவவெனச் சொல்லுஞ்சொற் போச்சே
அளவில் நெடுமுச்சு மாச்சே—முளரிக்
கரங்கால் குளிர்ந்ததே கண்ணும் பஞ்சாச்சே
இரங்கா யரங்கா யினி.

இவ்வாறாக வைகுண்டநாதன் சந்திதி முன்பே சேவை செய்துகொண்டு நிற்கையில் கிழப்பசுவாற்றள்ளுண்டும் துளவ துளவ வெனத் துவக்குமார் வெண்பா வாயிலுதிக்கவும் அந்திய காலத்தில் அரங்கன் திருவடிகளிலே மனத்தைப் பதித்துக் கொண்டே திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார். இம்மகான் நமக்கு வைத்துப்போன குலதனமாம் பிரபந்தங்களில் ஈடுபட்டார்க்கே 4(1)0(1)-மாம் ஆழ்வார்களின் பிரபந்தச்சீரும் பொருளுமினிது விளங்கும். இவர் வீரவைணவரானாலும் வலுவிற் சண்டைக்குப் போனவரல்லர். தமது காதிற்புலப்படும் படி யாரேனும் சைவர், திருமலை நிந்தித்துப்பேசினும் பாடினும் அதனை இவர் பொறுரென்பதுதான் இவரிடத்துள்ள வீரம். " கலியுகத்தினுதிநாளில் வைணவருக்குத் தமிழ்வேதம் செய்தார் நம்மாழ்வார். இவர் 4-வது வருணத்திற் பிறந்தோர் இவர் திருமலை யோக நிஷ்டைவழியாய் நேரிற்கண்டு அவர்குணக்கடலில் ஆழ்ந்தவர். பிறகு தென்னவன் பிரமராயனும் மாணிக்க வாசகரும் திருவாதவூரில் சிவபிரானால் ஞானோபதேசம் பெற்று ஆலயத்திருப்பணிசெய்து சைவர்களுக்குத்

60 பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் சரித்திரச் சுருக்கம்.

திருவாசகமாந் தமிழ்வேதம் முதலிய நூல்கள் பாடிவைத்
தனர். இவ்வாறாகச் சகுணபிம்பத் தியானத்தால் நம்மாழ்
வாரும் மாணிக்கவாசகரும் நற்பதம் பெற்றார்கள். “தீராக்கோ
பம் போராய் முடியும்” என்கின்றபடி வைணவர்கள் தமக்குள்
ளே ஆலயவழக்கில் தலையிடுகின்றார்கள். இவர்களினிப் பொ
றாமை பாராட்டாது சமரசபாவனை யுள்ளவர்களாய்த் தத்தம்
வழிபடுகடவுள்களைப் போற்றி வழிபடில் நற்பதம் பெறலாம்.
இக்காலத்தில் கல்வி பயிலும் மாணாக்கர்களும் அரசர்பாஷை
தேசபாஷைகளிற் பற்றுள்ளாராய்ப் பெரியோர்களின் சரித்தி
ரங்களையும் தேசசரித்திரங்களையும் மனதாரப் படித்துணர்ந்து
நன்னடை கொள்ளில் நம் தமிழ்நாடு கல்வியிலும் செல்வத்தி
லும் நன்னடக்கையிலும் சிறப்படைந்தோங்கும். சமயச்சண்
டைகளும் ஓயும்.

இப்பிள்ளைப்பெருமாளின் தமிழ்க்கலா வல்லபத்தைக்
காட்டும் கவிகளுள் சில இதிற் சேர்க்கப்பட்டன. இப்பிள்ளை
யவர்களின் பிரபந்தம், நளவெண்பா இவ்விரண்டினையேனும்
படித்துணர்ந்துகொண்டு ஆழ்வார்களின் 4000-ப் பிரபந்தத்
தில் வைணர்கள் ஈடுபடாது வயிறுவளர்க்க மூலபாடத்தை
மட்டும் ஒதிக் காலங்கழிக்கின்றார்கள். இதுகவிநாளின்
கொடுமையால் நிகழ்வதுபோலும். சென்னை முதலிய இடங்
களில் ஆழ்வார்களின் பிரபந்தப் பொருளுணர்வோர் மிகில்
கலிக்கொடுமை தணியும். இது நிச்சயம் நிச்சயம். தருமவழி
யும் சீராகும்.

உ
நூற்றெட்டுத் திருப்பதி அந்தாதி.

வேண்பா.

தானே படைத்துலகைத் தானே யளித்துநீ
தானே யழிக்குந் தளர்ச்சியோ—வானில்
திருமகுடந் தைக்கச் சிறுகுறளாய் நீண்ட
பெருமகுடந் தைக்கிடந்தாய் பேசு. (க)

பொருள் வெளிப்படை - திருமகுடம் - பெருமகுடம்
எனத்திரிபு நயங்காண்க.

அரங்கக் கலம்பகம்.

ஆறுசீராசிரியம்.

இரும்புவனம் விரும்புவன மணியரங்கர் பணியரங் கரிமய
நண்ப, வருங்கொடியின் மருங்கொடியின் மனங்குழைக்குங்
கனங்குழைக்கு மனங்கன் சாபக், கரும்புருவம் பொரும்புருவ
முத்தநரை யொத்தனைக காந்தள் பூந்தேன், மருங்குழலுங்
கருங்குழலு முருகுவளை யிருகுவளை மழைக் கண் டாமே(உ)

இது பாங்கன் செவ்வி செப்பலெனுந்துறை இதிற
சொன்னயங்காண்க. பொருணயமும் குடிக்கொண்டுளது. ( )

கலிச்சந்த விருத்தம்.

சுருகருந்தியைம்பொறிவருந் தருந் தவர்களண்டர்குஞ்
சரமுகன்குகன், பரிதிசந்திரன் சிவனயன்புரந் தாநிரந்தரம்
பரவுமெந்தையூர், குருகை தஞ்சைதென் கணபுரங்குறு குடி

62 பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் சரித்திரச் சுருக்கம்.

குடந்தைவண் வெரை யிந்தனார் திருவை குந்தமஞ் சன
சிலம்பயிந் திரபுராஞ் செழுந் திருவரங்கமே. (ந)

இதனுட்டுள்ளி யெழுஞ் சந்தவின்பங் காண்க. மேனிந்
று கீழும் கீழ்நின்று மேலும் சுகிரைமுகப் போக்கென ஓசை
யின் உயர்வு தாழ்வு காண்க.

எழுசீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

மண்டலமும் விண்டலமு நின்றவட குன்றமும் வளைந்த
மலையுங் கடலுமு, தண்டமு மகண்டமு மயின்றவர் தூயின்
றநு ளாரும்பதி விரும்பி வினவில், கொண்டல்குமு றங்குட
கிழிந்தும்த குந்தியகில் கொண்டுவரை மண்டிவருநீர், தேண்
டிரை தொறுந்தரள முங்கனக முஞ்சிதறு தென்றிரு வரங்க
நகரே.

இதற் பொன்னிநதிச் சிறப்பும் நடுவிற்றுயில் அரங்கன
சிறப்பும் சொல்லின்பம் பெறநின்றல் காண்க.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தேடு கின்றனை யைம்பொறிக ளுக்கிராதேடியுங்கிடை
யாமல், வாடு கின்றனை வீடுசென் நென்றினி மருவுவை மட
நெஞ்சே, ஆடு கின்றலை யழுகிலை தொழுகிலை யாங்களைக் கரங்
கப்பிப், பாடு கின்றிலை நினைகிலை பதின்மர்தம் பாடலின் படி
யாயே. (ந)

இதனுன் மாந்தரிழி நிலையும் பத்திமிகும் வகையுங்

இரங்கல் எழுசீ ரிரட்டை யாசிரியம்,

மாணையெய்தவ ரின்னமென்மட மாணையெய்திலர் நேமி
யால், மாலைதந்தவர் பைந்துழாய்மது மாலைதந்தில ரிந்திரன்

சோனைமாரி விலக்கிவிட்டவர் சொரிகண்மாரி விலக்கிலார்,
சுரர்களுக்கழு தங்கொடுத்தவர் சோதிவாய முதங்கொடார்,
தானையைவர் கொடிக்களித்தவர் தானைகொண்ட தளிக்கிலார்,
சங்கராக்கிர வைத்தடுத்தவர் தையலுக்கிர வைத்தடார், ஆனை
முன்வரு மன்புளார்முலை யானைமுன்வரு மன்பிலார், அணி
யரங்கர் நடாத்துந்தி யந்தியாக விருந்ததே. (சு)

இது தலைவி தலைமகனது பிரிவாற்றாது வருந்திய நிலை
யைத் தாய் கூறியது. இதில் சொல்லின்பம் பொருளின்பங்
களின் சிறப்பும் இசைக்கட்டும் காண்க.

மடக்குக் கட்டளை மண்டலக் கலிப்பா:

தொழ்ப்பெருதந்த வாரணத்தந்தமே

தொட்டிறுத்ததும் வாரணத்தந்தமே

வழுத்துதாள்முன்பு லனங்கடந்ததே

மலர்ந்தவுந்தி புவனங்கடந்ததே.

ஒழித்ததுங்குழைச் சங்கரன்சாபமே

யொசித்ததுங்குழைச் சங்கரன்சாபமே

அழித்ததும்பொருதானவரங்கமே

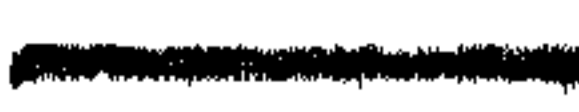
அரிதனூரினிதானவரங்கமே. (சு)

இதனுள் காக்குங் கடவுளாம் பரம்பொருளின் வல்ல
மை கூறியதுணர்க. சொல்லும் பொருளுஞ் சிலைடை மொழி
களிற் பொதிந்து நின்றலறிக.

திவ்யகவி பிள்ளைப்பெருமா னையங்காரின்

சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

EXPLANATORY AND OTHER NOTES.

அரும்பதவிளக்கமும் விசேஷக் குறிப்பும்.

வி ல் லி பு த் து ரர்.

அகராதிமுறைப்
பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

1) கீகம் 1.

ஆரியாவர்த்தம். | மெய்வரைக்கும் விந் | வடசொல். தொடர்
தவரைக்கும் நடுவி | மொழி. The coun-
லுள்ள புண்ணிய | try extending from
பூமி. | the Eastern to the

Western sea and bounded on the North and South by the Himalaya and Vindhya mountains.

ஆழ்வார் ... | விஷ்ணுபத்தியி லமுந் | The twelve devoties
தியவர்கள் இவர்கள் | of the Vaishnava
பன்னிருவர். | sect. The authors
of the Tamil Vedas of Vaishnava
brahmins.

சந்தனாலயம் ... | மலயம் என்பதைப் | வடமொழித் தொடர்
பார்க்கவும். | சொல். தீர்க்கசந்தி.

தலம் ... | தெய்வம் கோயில் | ஸ்தலம். வடசொல்.
கொண்ட இடம். | Holy place.

தீர்த்தம் ... | சுத்தம். இங்கு சுத்த | வடசொல். Sacred
முடையதை யுணர்த் | rivers or waters
கின்றது. | at a place of pil-
grimage or as brought from such
place.

அகராதி முறைப்பதம்

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

நாயன்மார் ... சைவர்களின் பக்த சிகாமணிகள். தேவாரம் பாடியவர்கள். The devotees of Saiva sect.

மலயம் ... பொதியமலை. அகத்தியர் வலிக்கும் மலை. வடசொல். The mountainous range near Cape Comerin famed as the abode of Agastya. This is also known as சந்தனமலயம். An abode of sandal tree சந்தன + மலயம் = சந்தனமலயம். Called also சந்தனசலம். Sandal mountain from the superior sandal trees. சந்தன + அசலம் = சந்தனசலம். தீர்க்கசந்தி.

மூர்த்தி

தெய்வ வடிவம்.

வடசொல். A form of deity.

வில்லிபுத்தூரார். பாலாற்றின் தீரமாகிய திருமுனைப்பாடி நாட்டில் சனியூரில் வைஷ்ணவப் பிராமணகுலத்திலே பிறந்தவர். பாரதம் பத்துப் பருவத்தையும் தமிழ்க்கவியாகப் பாடியவர்.

Translator of the first ten purvas of Bharata into Tamil verse.

பக்கம் 2.

சிகாமணி

முடியிலே தரிக்கும் மணி இங்குச் சிறப்பெனும் பொருள்கொண்டது.

தொடர்மொழி. வடசொல். The chief gem in a crown as worn on the head.

தியானகோசரம் தெய்வ சிந்தனையில் தோற்றப்படுவது.

வடமொழித் தொடர் சொல். தியானம்.

Fixed attention to an object. கோசரம் = விடயம். An object of sense.

அகாரதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

கள் ... | வைணவர்களின் ஆசா | யோக தசையில் இவர்
ரியர்களில் முக்கிய க்கு சடகோபர் ஆசா
ரான ஒருவர். இவர் ரியரானார்.
நசுவர முனிகளின் பிள்ளை இவர்
பிராமணர்.

பக்கம் 3.

எழுகூற்றிருக் | ஓர்வகைச்சித்திரகவி. | A peculiar Tamil
கை. | தமிழிலேயுளது. | poem:—

திருமங்கைமன்னன் அருளிச்செய்த
திருஎழு கூற்றிருக்கை.

தனியன் நேரிசைவேண்பா.

வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குரையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

ஒருபே ருந்தி யிருமலர்த் தவசி
லொருமுறை யயனை யீன்றனை யொருமுறை
இருசுடர் மீதினி வியங்க மும்மதி
ளிலங்கை யிருகால் வளைய வொருசிலை
யொன்றிய வீரெயிற் றழல்வாய் வாளியி
லட்டனை முவடி நானிலம் வேண்டி
முப்புரி நூலொடு மாணுரி யிலங்கு
மார்பினி லிருபிறப் பொருமா னாகி
யொருமுறை யீரடி முவுல களந்தனை
நாற்றிசை நடுங்க வஞ்சிறைப் பறவை

யேறி நாலவாய் மும்மதத் திருசெவி
 ஒருதனி வேழத் தரந்தையை யொருளாள்
 இருநீர் மடுவுள் தீர்த்தனை முத்தி
 நான்மறை யைவகை வேள்வி யறுதொழி
 லந்தனர் வணங்குந் தன்மையை யைம்புல
 னகத்தினுட் செறித்து நான்குட னடக்கி
 முக்குணத் திரண்டவை யகற்றி யொன்றினி
 லொன்றி னின்றாங் கிருபிறப் பறுப்போர்
 அறியுந் தன்மையை முக்கண் நாற்றோ
 னைவா யரவொ டாறுபொதி சடையோன்

20.

அறிவருந் தன்மையைப் பெருமையு ணின்றனை
 ஏழுல கெயிற்றினிற் கொண்டனை கூறிய
 யறுசுவைப் பயனு மாயினை சுடர்விடு
 மைம்படை யங்கையு ளமர்ந்தனை சுந்தர
 நாற்றோள் முந்நீர் வண்ணநின் றீரடி
 யொன்றிய மனத்தா லொருமதி முகத்து
 மங்கைய ரிருவரு மலரென வங்கையில்
 முப்பொழுதும் வருட வறிதுயி லமர்ந்தனை
 நெறிமுறை நால்வகை வருணமு மாயினை
 மேதகு மைம்பெரும் பூதமு நீயே

30

யறுபத முரலுங் கூந்தல் காரண
 மேழ்விடை யடங்கச் செற்றனை யறுவகைச்
 சமயமு மறிவரு நிலையினை யைம்பா
 லோதியை யாகத் திருத்தினை யறமுத
 னால்வகை யாய மூர்த்தி மூன்றா
 யிருவகைப் பயனா யொன்றாய் விரிந்து
 நின்றனை குன்றா மதுமலர்ச் சோலை
 வண்கொடிப் படப்பை வருபுனற் பொன்னி
 மாமணி யலைக்குஞ் சென்னலொண் கழனி
 திகழ்வன முடுத்த கற்போர் புரிசைக்
 கனகமா ளிகைநிவர் கொடிவி சும்பினி
 லிளம்பிறை துடைக்குஞ் செல்வ மல்குதென்

40

றிருக்குடந்தை யந்தணர் மந்திர மொழியுடன்
வணங்க வாடா வ மளியிலறி துயிலமர்ந்த
பரமநின் னடியிணை பணிவன்
வருமிட ரகல மாற்றுவோ வினையே.

46.

எழுகூற்றிருக்கை.

க			உ			க					
க		உ		ந		உ		க			
க	உ	ந	ச	ந	உ	க	க	உ	க		
க	உ	ந	ச	ந	ச	ந	உ	க	க	உ	க
க	உ	ந	ச	ந	ச	ந	உ	க	க	உ	க
க	உ	ந	ச	ந	ச	ந	உ	க	க	உ	க
க	உ	ந	ச	ந	ச	ந	உ	க	க	உ	க

தமிழ்ப் பிரபந்தங்களுள் இது ஒன்று. ஒரு மூர்த்தியைச் சிறப்பித்துப் பாடுகையில் அக்கடவுளின் வெற்றி முதலிய வற்றை நாட்டி எண்முறை வழுவாது பொருள் சிறக்கப்பாடுவது. ஒன்றுமுதல் ஏழளவாயுள்ள லக்கங்கள் பன்முறை மாறி மாறிவந்து பொருள் சிறக்கவேண்டிதலின் எழுகூற்றிருக்கையெனப்பெயர்வைக்கப்பட்டது. திருஎன்பது சைவர் வைணவர்களால் சொற்களின் முதலில் மங்கலமாக வழங்கப்படும் மொழி. பாடலில் வல்லவர்க்கே இப்பிரபந்தம், இனிது முடியும். சைவநாயன்மார்களுள் சிறந்த சீர்காழிஞானசம்பந்தமூர்த்தியவர்களும் இப்பிரபந்தம் பாடியுள்ளார். அது "ஒருரு - வாயினை - மாணங்-காரத்து" என்று ஆரம்பமாகி "நினைய - வல்லவ-ரில்லை" ணிலத்தே" என்று மூர்த்தியாகின்

மது. 47-வரிகள் கொண்டது. இது அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டி உள்ளது. மங்கைமன்னனும், ஆழ்வாரும் இஞ்ஞான சம்பந்தரும் சீர்காழியில் ஒருகாலத்திலிருந்த மகான்கள். இவர்களின் பாடல்களின்நயம் இவ்விரண்டு எழுகூற்றிருக்கைப் பிரபந்தங்களால் விளங்குதலன்றி மற்றைய அமுத வாக்காய பல பிரபந்தங்களாலும் இனிது விளங்குகின்றது. இலக்கங்களின் வரிசை இங்கு விளக்கப்பட்டுள்ளது,

முத்துவீரியம் சூத்திரம்.

கோதிலேழறையாக்கிக் குறுமக்கள்

முன்னின்றும்புக்கும் போந்தும்வினையாடும்

பெற்றியால்வழுவாமை யொன்று

முதலாக வேழீராய் முறையானே

யியம்புவதெழுகூற்றிருக்கையாகும்.

என்பது. கோதிலேழறையாக்கிக், குறுமக்கள் முன்னின்றும்புக்கும் போந்தும் வினையாடும் பெற்றியால் வழுவாமை ஒன்று முதலேழிறுதியாக முறையானே பாடுவது எழுகூற்றிருக்கையாகும்.

“இடங்கொண்ட + பாதங்களே” எனுங்கலித்துறை கம்பர் பாடியது. பள்ளிகொண்டான்றிருப்பாதங்கள் நெஞ்சத்தடங்கிக் கிடப்பனவென்று முடித்துக்கொள்க.

அகராதி முறைப்பதம். பொருள்

விசேஷக்குறிப்பு.

திருமடல்.

திருமடல் ... ஓர் பிரபந்தம். பனை மடலாற்செய்த குதிரையின்மேற் செல்லுதலை மடலூர்தல் என்பர். அகப்பொருளிலக்கணப்படி முன்னாளில் இது தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற மார்க்கம். பெரும்பாலும் புருடர்களும் சிறுபான்மை மக

A poem figuratively describing a disappointed lover riding on a palmyra stem.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

ளிரும் காமம் ஆற்றாமற் புரிவது.
மாணிக்கவாசகர், சடகோபர்,
திருவள்ளுவர் நூல்களிலிதன்
நெறியைப் பார்த்துணர்க.

மங்கைமன்னன்.

வைணவர்களின் ஆழ்
வார் பன்னிருவரில்,
ஒருவர், நான்காவது
வருணத்தர். நாலுக
விப்பெருமான.

இத்தொடர்மொழிக்கு
மங்கைஎனும் ஊரின்
தலைவர் என்பதுபொ
ருள். இவ்வூர் இக்கா
லத்து மங்கைநல்தூ

ரென்று வழங்கிவருகின்றது திருவாலிக்கருகிலுள்
ளது. இவ்வாழ்வார் பிறந்தஊர் இதுவே.

பக்கம் 4.

உபசாரம்

...

மரியாதை

...

வடசொல். Civility.
Politeness.

சடகோபர்

...

வைணவர்களின் ஆழ்
வர்களில் நாலாமவர். நம்மாழ்
வாரிவரே. சடமெனும் அஞ்ஞா
னத்தைக்கோபித்துத்தள்ளினவர்.

வடசொல். The fourth
among the Vaish-
nava Saints.

பத்தி

...

பிறப் பொழுக்கத்தா
லும் ஞானத்தாலும்
வைராக்கியத்தாலும்
அடையப்படுவதாம்.
இடையறாத நினைவு
வடசொல்.

வைணவர்களுக்குமுத்
தியையடைய வகுத்
துள்ள பத்தி பிரபத்தி
(அடைக்கலம்)எனும்
இரு மார்க்கங்களில்
முதலாமது

பரிமேலழகர்...

காஞ்சீபுரத்துப்பிறந்த
வைணவப்பிராமணர். குறளுக்குச்
சிறந்த உரை செய்தவர். வட
மொழி தென்மொழி யிரண்டினும்
வல்லவர்.

Devotion to deity.
A Brahmin poet who
wrote a comment-
ary on the குறள்.

அகாதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

பூசகன்

பூசைசெய்வோன் ...

வடமொழி. தற்பவ
மாய் வந்தது.

மதுரகவியார் ... சடகோபரிடத்து பத்
திமிசுந்து அவர் விஷயமாய்ப்பதி
ஒரு பாடல்கள் பாடியவர். ஆழ்
வார்களி லொருவர்.

One of the devotees
of Vishnu. ஆர்பலர்
பால் விசுகி. மதுர
கவி, தற்சமமாய் வந்த
வடமொழி.

பக்கம் 5.

அந்தணர் ... பார்ப்பார்

வர். காரணப்பெயர். வேதாந்தப்பொருளை யறிந்தோர்
அபிமானம் ... நேசம், சம்மானம் ...

ஜீவகாருணிய முடைய
வடசொல். High
esteem.

அருணகிரியார். திருவண்ணாமலையிற்
றுறவுபூண்டு விளங்கிய புலவர்.
திருப்புகழ், கந்தரந்தாதி முதலிய
பலதோத்திரப்பாக்கள் பாடியவர்.

அருணாசலம், அருண
கிரி இவ்விரண்டும்வட
மொழித்தொடர்மொ
ழிகள் திருஅண்ணாம
லைக்குப் பெயர்கள்.
ஆர், படர்க்கைகவிசுகி

சுண்டாளகுலம். பறையர்ஜாதி

...
சாபந்விர்த்தி ... சாபந்தொலைதல், சாப
நிவாரணம், சாப விமோசனம்,
என்பன ஒரு பொருள்கொண்ட
மொழிகள்.

வடசொல். தொடர்
மொழி.

சிதம்பரம்

... சைவர்களின் முக்கிய
ஸ்தலம். ஆகாச லிங்க
முள்ள தலம்.

வடமொழித் தொடர்
சொல். சித். = wisdom
அம்பரம் sky. Com-

pare ஞானகாசம். The spiritual vacuum of
the ஞானி by which he affects to perceive, at
once, everything in the universe.

அகாதி முறைப்பதம்

பொருள்

விசேஷக் குறிப்பு

திருநானைப்போ
வார்.

நந்தனார். ஆதனூரில் ப
றைச்சாதியிற் பிறந்
துசிதம்பரத்தில் ஐக்
கியமானவர். அறுப
த்துமூவரில் ஒருவர்.

One of the sixty-
three devotees of
Siva. தினந்தோறும்
சிதம்பர தரிசனங்கா
ணப் போகவேண்டு

மெனும் கவலைகொண்டமையால் அக்காரணம்பற்றி
இவர்க்குத் திருநானைப்போவார் என நாமம் போந்
தது. அழைக்கும்பெயர் நந்தன் சாம்பான். சாம்
பான் என்பது பறையர்க்கு வழங்கும் பெயர்.

திருப்பாணை
வார்

பறைச்சாதியில் வளர்
ந்த ஓர் ஆழ்வார்.

திரு = மேன்மை. பா
ணர் = துதிபாடுவோர்.

இங்கு துதிபாடும் பறையரை யுணர்த்துகின்றது.

மூலஸ்தானம் ..

ஆலயத்தின்மூர்த்தி வி
ளங்கும் கர்ப்ப கிர
கம்.

வடசொற்றொடர். மூ
லத்தானமுமாம்.

temple. That part of a temple in which the idol is placed.

லோகசாரங்கர் .

அரங்கநகரிலிருந்தோர்
அந்தண முனிவர்.

இவர்தான் பாணைவா
ரைத் தோள்மேலேற்

றி அரங்கர்வடிவில் ஐக்கம்பெறக் கொணர்ந்துவிட்டவர்.

பக்கம் 6.

இமயம்

... கங்காநதி உதிக்கும்
மலை.

இது இந்தியா தேசத்
தின் வடவெல்லையாய்

நிற்பது. கைலாயவரை இதன்மேலுள்ளது.

இராமானுஜர் ...

ஸ்ரீ பெரும்பூதூரி லவ
தரித்த யதித்தலைவர்.
பிரமசூத்திர முதலி
யவைகளுக்குப் பா
ஷியஞ்செய்து, விசி
ட்டாத்துவித சமய
த்தைத் தாபித்தவர்.
அந்தணர்.

இம்மண்ணிலகில் இ
வர் 120ஆ ஜீவித்திரு
ந்தார். இவர் தமிழ்வே
தத்தை வைணவருள்ள
டைபெறச்செய்து, மட
ந்தையரும் சூத்திரர்க
ளும் அவ்வேதவழியா
ல் ஞானம்பெற்று முத்

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

தி பெறலாமென்று நிர்ணயஞ்செய்தவர். The name of one of Vishnu's followers who propagated his religion. He was born in 939. Salivahana-Saka and he died in S. 1059.

சனியூர்

.. பாரதம்பாடிய வில்வி | திருமுனைப்பாடி நாட்
புத்தூரர் பிறந்து வி | டிலே யுள்ளது. ஆட்
ளங்கிய ஊர். | கொண்டான் எனும்

அரசன் பிறந்த ஊருமிதுவே. திருமுனைப்பாடி நாட்
டை ஒளவைமாது சேதிநாடென்று கூறுகின்றனர்.

தனிப்பாடல்.

திருக்கோவலூர்ச் சிறப்பு. வெண்பா.

பொன்மாரி பெய்யுழார் பூம்பருத்தி யாடையாம்
அந்நாள் வயலரிசி யாகுழார்—எந்நாளும்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமா நாடகனில்
ஒங்குந் திருக்கோவலூர்.

நெடியோன் ... | திருமால் ... மாபலியிடம் மூன்றடி
நிலத்தை வாமனராய்ச் சென்று வேண்டித் திரிவிக்க
கிரமராய் நீண்டுவளர்ந்து அளந்தவன்.

பரம்பரை ... | முறைமுறையாய்வரு | இது வடசொல். பரம்
வது. தகப்பன், பராஎன நிற்பது தமிழ்
மகன், குரு, சீஷன் பழில் பரம்பரை என
எனும் முறையாய் வந்தது. ஆவீறுமீயும்.
வழிக்கொள்வது. நன்னூல் பதவியல்

சூத். 20. இச்சொல் பரம்பரை எனவும் வழங்கி
வருகின்றது.

பிள்ளைப்பேச்சு. | சிறுபிள்ளையினது வா | பிள்ளை ஆறும் வேற்று
ர்த்தை. | மைத் தொகை.

பூபதி

பூமியை ஆள்பவன் வடசொல். பூ. நாலாம்
பூ + பதி. அரசன். வேற்றுமைத்தொகை.

அகராதி முறைப்பதம்

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

பக்கம் 7.

கொங்கு	... ஓர்நாடு இது சேரர் எல்லையுளடங்கியது.	The ancient country governed by the Séran dynasty on the Western Coast.
திருக்கோவலூர்.	பாடல் பெற்ற ஒரு விஷ்ணுஸ்தலம். பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலமு மிதுவே.	இது பெண்ணை ஆற்றின்கரையிலுள்ளது.
திருவெண்ணைய் நல்லூர்.	பெண்ணை நதிதீரத்திலுள்ள தலம்.	மெய்கண்டதேவர் அவதரித்த தலம். சுந்தரராற் பாடப்பெற்ற தலம்.

பக்கம் 8.

அகீந்திரபுரம்...	திருகீந்திரபுரம் அயிந்நைமாநகரம் என்று வழங்கப்படுகின்றது.	வடசொற்றொடர். இது நடுநாட்டுத் திருப்பதிகளில் ஒன்று. திருமங்கையாழ்வார் மங்களாசாஸநம்பெற்ற தலம், திருப்பாதிரிப் புலியூருக்கு அருகில் மூன்றுமயில் தூரத்திலுள்ளது. வேங்கடநாதாசாரியர் மந்திரசித்திபெற்றவர்.
பரமதபங்கம்...	ஸ்ரீ வேங்கடநாதாசாரியர்பாடிய தமிழ்ப் பிரபந்தம். இதில் புறச்சமயங்கள் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. 4-பாடல்கொண்டது.	வித்தியாரணியர் வடமொழியிற் செய்துள்ள சருவதர்சன சங்கிரகம்போன்ற நூல்.
வேங்கட நாதாசாரியர்.	காஞ்சினகரில் தூப்புற் குலத்தில்தோன்றிய மகான். அந்தணர் திலகர், கவிதார்க்கிகசிங்கம், வேதாந்ததேசிகர் தூப்புற்பிள்ளை எனும் பெயர்கள் பூண்டவர். தென்மொழி வடமொழிகளில் பற்பல நூல்கள் செய்தவர். ஸ்ரீ இராமாநுஜரின் சமயமாம் விசித்தாத்துவித சித்தாந்தைப்	இவர் ஜநநம் சாலிசகம் 1191 (கி. பி. 1268) விபவஞ்சு புரட்டாசி மாதம் கலிஞ்சு 4370. பரமபதம் பெற்றது சாலிசகம் 1293க்கு சவுமியஞ்சு கார்த்திகைமீ (கி. பி. 1370) இம் மண்ணுலகில்

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

பலபடியாயும் நிலைநிறுத்தியவா.
இராமானுஜ பாஷியத்தைத் துருக்
கர் கலாபத்தில் அரங்கநகரில் காப்
பாற்றித் தந்தவர்.

வீற்றிருந்த காலம்
102 ஆயிரங்கநகரில்
பரமபதம் அடைந்
தார்.

பக்கம் 9.

அகத்தியபட்டர் | வடமொழியில் பால | The author of Bala
பாரதம் செய்தவர். அகத்திய | Bharatam in San-
பண்டிதர் என அபிதான கோசத் | skrit verse.
திற் கூறப்பட்டுள்ளது.

அமிழ்து ... | தேவருணவு. இனிமை. அமிருதம் எனும் வட
சொல் மருவி வந்துளது. அதன்பொருள் சாவின்
மை, அல்லது அழியாமையைத் தருவது என்பது.
Ambrosia. 'The elixer of life.

கலாவிநோதர் .. | நூலாராய்ச்சியிலே வடசொற்றொடர். கலை
யே வேடிக்கையாகக் தற்பவமொழி.
காலத்தை உய்யோ வித்தைபெறும் பொ
சிப்பவர். ருள்கொண்டது.

காஞ்சி முத்திரும் ஏழுநகர (க) என்று சொல்லப்ப
ங்களில் முக்கியமா (க) கிற பிரமன் (அஞ்சு)
னது, நகரங்களுக்கு என்கின்ற பூஜையை
ளெல்லாம் தலைமை நாராயணன்பொருட்
பெற்றது. சைவர் டி இவ்வூரில் செய்த
வைணவர்களின் மு தால் காஞ்சி யெனப்
க்கியத்தலம். பட்டது. வடசொல்,
காரணப் பெயர்.

முத்தமிழ் ரயல, இசை நாடகம் | இயற்றமிழ் Classical-
என வழங்குவரும் prose and poetry
மூன்றுதமிழ். in Tamil. இசைத்
தமிழ் Tamil as used in music. நாடகத் தமிழ்
Dramatic Tamil. தமிழ்ச் சிலப்பதிகாரம் மூன்று

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

தமிழுக்கும் இலக்கியம். இராமநாடகம் நாடகத்
தமிழ்க்கு இலக்கியம். இசைமற்றிரண்டிலும்வரும்.
ம் பயிர் | இது ஓர் பழமொழி. The nature of the
முளையிலே. வயதிலேயே பி harvest is known
ன்வரும் வல்லபம் by the young shoot
விளங்கு மெனும் நி as "the child is
யாயம. father of the man."

பக்கம் 10.

சந்தனபம் ... | அழகனபொலிவு. இங Musical flow or har-
கு அழகுபாட்டில் சொல்லின்கண் mony in verse re-
நிகழும் பொலிவை யுணர்த்துகின் sembling the metre
றது. இது சொல்லோசையாலும் of the Greeks and
சொற்கட்டாலும் நிகழ்வதாம். Romans.
ம. முடிசூட்டல் ... | To crown another.
நாஸதுதி ... | மனிதர்களைப் புகழ் Adulation of great
வது. மாணிடப் புகழ்ச்சியுமாம். men.
நியாயம் ... | கூறும்விதி அல்லது Reason. Propriety.

பக்கம் 11.

தருமபுத்திரா ... | பஞ்ச பாண்டவர். The eldest of the five
ல்முத்தவன் பெயர், Pandava princes.
யுதிட்டிரன்.
பங்கம்செய்தல். To destroy.
படைவீடு ... | பகை மேற்சென்றோர் Soldiers quarters in
உறையுமிடம். பாச an encampment.
றை.
பாணம் ... | அம்பு, எறிபடை... Arrow, dart. வட
சொல்.
மகுடம் ... | முடி, கிரீடம். ... வடசொல். A crown.
வசிட்டன் ... | தசரதனுடைய குல A Rishi of the first
குரு. order. Son of the
mind of Brahma.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

பக்கம் 12.

உபகாரஸ.	செய்த உதவியை	வடமொழித் தொடர் சொல் opp. to அப காரம். Remembering the help rendered, gratitude.
கனகமாரி ழிதல்.	பொ பொன்னைப்பொழிதல் ஏராளமாகப் பொரு ள உதவுதல்.	To bestow liberally, lit. : to rain gold.
கன்னன	அங்கநாடரசன். குந திக்கும் சூரியனுக்கும்பிறந்தவன். பாண்டவர்களின் ஆண்ணன்.	One of the seven famous liberal princes of the medium class.
தோஷா ணம்.	ரோப குற்றம் சாட்டல்	Throwng blame.

பக்கம் 13.

காரி	ஓர்சிற்றரசன், சடகோ பாழ்வாரின்தந்தை.	The father of the Vaishnava Saint— Sada-Cópar.
கிழி	பண்ப்பை, நிதிப்பொ 'பொன்முடிப்பு.	A prize, reward, or treasure tied up in a cloth and exposed to public view to invite competition in any work of skill.
நம்பி	நக்குறுங்குடியில் கோயில் கொண்ட திருமாலின் பெயர்.	Vishnu—as god of the sacred temple at குறுங்குடி in Tin- nevelly District.
வரப்பிரசாதம்.	தெய்வ அருளால் கி டைப்பது.	Divine grace, spirit- ual gifts. A Sau- skrit compound—வரம் a boon and பிரசாதம் favour.

அகராதி முறைப்பதம். பொருள். விசேஷக் குறிப்பு.

பக்கம் 14.

ஆசாரியன் | மந்திரோபதேசம் செய்யும் குரு. நல்வழியில் நடப்போன். | The Guru who initiates the disciples into the mysteries of his religion.

சமயம் | பத்திமார்க்கம் கொள்கை | வடசொல் any religious system.

சர்மா | பிராமணர்களின் பெயரோடு சேர்த்துவழங்கும் மொழி. | A word, affixed to brahmin names.

பிரமோபதேசம். | பிரமத்தைப் போதித்தல். | வடசொற்றொடர். A compound of பிரமம்—the supreme being and உபதேசம்—spiritual instruction.

வல்லபதேவன். | மதுரையில் அரசாண்ட ஓர் பாண்டியன். | இவ்வரசன் முன்னிலையில் பரம்பொருளினது வென்று நிர்ணயம் செய்தவரின் விஷ்ணுசித்தரெனும் பெரியாழ்வார்.

பக்கம் 15.

இதிகாசம் ... | நினைக் கதைகளோடு சேர்ந்த முக்கியகதை. | பாரதம், ராமாயணம். | இவை இதிகாசங்கள். Ancient heroic history. | வடசொல். பழங்கதை இவ்வாறுள்ள தென்பது பதப்பொருள்.

கட்டுரை | உறுதிச்சொல் | Infallible expression.

காளமேகம் | இருண்டமேகம் | வடசொற்றொடர். An emblem of fertility. A dark or heavy cloud.

பக்கம் 16.

தந்திரம் ... | உபாயம் ... | வடசொல் Stratagem, devise.

ரபேதம் .. | பஞ்சதந்திரத்திலொன்று, சிநேகிதர்களைப் பிரித்துவிடல். | வடசொற்றொடர். Sowing discard among friends.

அகாரதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

பிரியம்

வடசொல் தற்பவம்.
Affectionate and
great desire.

பக்கம் 17.

உபசரணை

வழிபாடு, உபசாரம்..

உபசாரம் எனும் வட
சொல்லடியாய் வந்தது.

ஒர்ப்பிடியாள்

The wife of the hus-
band's brother.

காஞ்சனம்

பொன். இங்கு திரவியம்
எனக்கொள்க.Literally gold but
here used for
money.

சுகபோகிகள்

சரீரசுகம்போகங்களை
பவிப்பவர் ...People of sensual or
luxurious enjoy-
ments.மனதிலே பகை
உதட்டிலே உறவுஇது ஓர் பழமொழி.
உள்ளும்புறம்பும்மா
றுபட்ட நடத்தை.Enmity at heart,
friendship on the
lips.

பக்கம் 18.

சம்ஸ்கிருதம் சுத்திப
ண்ணப்பட்ட பூரண
பாஷையென்பது இ
தன் தாற்பரியம், தே
வாகள வழங்குவரும
பாஷை.வடமொழி ஆரியம்,
ஆதிபாஷை, கீர்வா
ணம் என்பன பரியா
யப் பெயர்கள்.வல்லடிவழக்கை
ச் சொல்லடி
மாமீ.பழமொழி. கலகமுண்
மையை உணர்த்து
வது.Mother-in-law, give
an account of the
violent quarrel.

பக்கம் 19.

சமயவாசனை...

சொந்தமான சமயப்
பற்று.வடசொற்றொடர். At-
tachment to one's
own religion.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

சிட்டர்	...	பெரியோர்	...	Eminent or pious persons.
திடபத்தி	...	சலியாத மனத்தியானம்.		Undaunted devotion.
துவாபரயுகம்	..	நான்குயுகங்களில் மூன்றாவது யுகம். தருமம் இருபாகங் கொண்டயுகம் அதருமம் இருபாக முள்ளது.		The third yuga or age of the world consisting of 864,000 years. வடசொற்றொடர்.

பக்கம் 20.

சங்கற்பம்	...	வைதிக கருமஞ் செய்கையில் திதி வாரம் முதலியன கூறி இக்கருமத்தைச் செய்கிறேனென்று ஆரம்பத்தில் கோருதல். மனோநிச்சயம்.		Mental resolve or determination.
தம்மடிச்சோதி	.	சோதிவடிவமான தமது நிலையிடம்.		கலங்காப் பெரு நகரம் Streak or pillar of light.
திதிகர்த்தா	...	காக்குங்கடவுள்	...	வடசொற்றொடர். தற்பவம். ஸ்திதி என்பது திதியாயிற்று.

பக்கம் 21.

ஐயன்	...	வணங்கத்தக்கவன்	...	ஆரியன் எனும் வடசொல் பிராகிருதத்தில் ஐயன் என்றாயது.
கண்ணன்	...	நந்தகோபன் மகன்	...	கண் என்பது இங்கு கருணையை யுணர்த்தி அதனை யுடையவன் கண்ணனென்றாயது. திதி கர்த்தாவிடம் கருணை இன்றியமையாமை காண்க.
சரணம்	...	திருவடி	...	வடசொல் Foot of a great person.
விவேகி	...	பகுத்தறிவுள்ளவன்		A man of discernment. A sharp clever person.

அகராதி முறைப்பதம்

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

பக்கம் 22.

கர்ண பரம்பரை	செவிப்புலனால் கேட் டறியும் முறை.	Traditional infor- mation.
செம்பாகம் ...	செம்மையான சொல் நடை.	Peculiarity in the style of language.

பக்கம் 23.

கீதை ...	இவ் வுலகத்தவர்க்குக் கிருஷ்ணன் அருச்சுனனை வியாஜ மாகக்கொண்டு உபதேசித்த சிறந்த தத்துவநூல். பாரதத்தி லடங்கி யுள்ளது.	The song celestial.
சந்தனு ...	சந்திர வம்சத் தரசன். பிரதீபனுக்குச்சுநந்தை இடத்துப் பிறந்த புத்திரன். இவன் முதற்பாரி கங்காதேவி. அவளிடத்தில் பீஷ் மரைப் பெற்றான். இரண்டாவது பாரி பராசரனுக்கு வியாசரைப் பெற்ற சத்தியவதி.	A famous king of the lunar race, the 21st sovereign in the line and father of Bhishma.
திருமாலுக் மைசேய்.	கடி இது ஓளவையின் நீதி சூத்திரம். கமலை காந் தனை வழிபடு என்பது பொருள்.	Serve Vishnu the preserver.
தேய்வமிகழேல்.	பிறதெய்வங்களை இக ழ்ந்து பேசாதே. இது வும் ஓளவை கூறிய நீதிசூத்திரம்.	Do not blaspheme god.
நியோகித்தல் ...	கட்டளையிடல் ...	To give direction.
மணவாள தாசர்.	பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்காரின் இயற் பெயர். ரங்கநாத தா சர் என்பது மிதுவே.	Proper name of the Poet. Literally மணம் marriage + ஆளன் = மண
	வாளன். Bridegroom. ஆன் is changed into ஆர் as a mark of respect.	

அகரதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

பக்கம் 24.

ஆண்டான் பிள்ளை.	நடுநாட்டில் வக்க பாகையில் இருந்த அரசன். தமிழ்ப்பாரதம் பாடுவித்தவன்.	இவன்பெயர் ஆட்கொண்டானென்றும் வழங்கப்படுகின்றது.
ஒட்டக்கூத்தன்.	இவன் கம்பன் காலத்திருந்த தமிழ்ப்புலவன். ராமாயணத்தில் உத்தரகாண்டம் பாடியவன். புகழேந்தியோடு முதலிற்பகைகொண்டு பிறகு நட்பானேன். கைக்கோளர் மரபுள்ளோன்.	இவன் குலோத்துங்கன். காலத்திலிருந்தவன். குலோத்துங்கன் கோவை, ஈட்டி எழுபது, கலிங்கத்துப்பாணி, முதலிய நூல்கள் செய்தோன். கம்ப ராமாயணத்தோடு இவன் பாடிய உத்தரராமாயணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.
வில்லி	... இது வில்லிபுத்தூரருக்குச்சுருக்கமாக ஏற்பட்டபெயர்.	Short name of the Poet. ஐயங்கார் என்பதுமுண்டு.

பக்கம் 25.

கேவலமானநிலை.	மிகவும் இழிவான ஸ்திதி.	A poor or mean status. கேவலம் வடசொல்.
சம்பாவிதம்	... நடக்கக்கூடியது.	வடசொல். Probability, Likelihood.
தென்கலை	... தமிழ், தென்னாட்டில் வழங்கிவருங்காரணத்தால் தென்கலை யெனக் காரணப்பெயர் கொண்டது.	Southern literature. Tamil literature. கலா எனும் வடசொல் கலை என்றாயது. Learning, erudition, literature philosophy.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

வடகலை	...	ஸம்ஸ்கிருதம் அல்ல து தேவபாஷை ஆரி யாவர்த்தமாம் வட திக்கில் வழங் கியதால் இப்பெயர் நேர்ந்தது.	Sanskrit literature. It literally means the northern lite- rature.
-------	-----	---	---

பக்கம் 26.

சாதனங்கள்	...	உதவிகள்	...	Means.
பாயிரம்	...	முகவுரை	...	Preface or fore- word.
வாதம்செய்தல்	...	தர்க்கித்தல்	...	Contention in argu- ment.

பக்கம் 27.

குலையாது	...	கெடாமல்	...	Without diverting from its purpose.
குழிப்பு	...	பாடுவதில் சந்த ஓசை யின் கணக்கு அல் லது அளவு.	...	A peculiar har- monic rhythm in verse.

பக்கம் 28.

ஆதிசேஷன்	...	அநந்தன் எனும் பாம் பு. வடமொழி வியா கரணத்திற்குப் பா ஷியம் செய்தவன்.	...	இவ்வலகத்தினைப் பா தாளத்தின்கீழிருந்து தாங்கும் சர்ப்பம் எ ன்பது நம்மவர் கொ ள்கை. King of the serpants. A fabulous serpant supposed to support the earth on his head.
----------	-----	--	-----	--

கழுவேற்றல் ... | மனிதரைக் கழுமரத் | Impaling.

தில் ஏற்றி முடிவித்தல்..

சமயோசிதம்... | சரியானதருணம் ... | A suitable or pro-
per time or opportunity

அகராதி முறைப்பதம்

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

பக்கம் 29.

காளமேகப் புலவன். | வசைகவி பாடுவதில்
வன். | ந்தபுலவன், சும்
பகோணத்தில் பிறந்த சோழியப்
பிராமணன்.

ண்ட அம்மை
டம்வரம் பெற்றவன்.

சூசலம்வினவல். | கேட்கும்வினவல்

... Enquiring welfare,
&c.

தண்டன்ஸமர்ப் | வணங்கல். தண்டம்
பித்தல். | போற்றரையில் விழு

To make obeisance.

ந்து வணங்கலுமாம்.

தலயாத்திரை... | தலங்களுக்கு யாத்தி
ரைபோதல்.

A journey to sacred
places and shrines.

திருப்பதி ...

Any one of the one
hundred and eight
vishnu shrines.

யஸ்தலம். திருமால்

பாடல்பெற்றுக் கோயில் கொண்
டதலம்.

பக்கம் 30.

சகுனம்

பட்சிக்குப் பெயராய்
அவைகள் வலமிட
மவ
நனமை தீமை
மெனுங் குறிப்பறிவு.

The science of
omens: பறவைக
ளொழிந்த பிராணிக
ளிடத்தும் சகுனம்
பார்ப்பதுண்டு.

பரிவாரம்

சூழ்வருபவரும் வரு
பவைகளும்.

Retinue, attendants.

பிரபுடதேவன்.. | ஓர்சிறந்தரசன். திருஅ
மலையில்
ந்தவன்.

A petty king who
ruled at Trinama-
lai in S. Arcot Dt.

பக்கம் 31.

கொற்றம்
வேதியன்

... வெற்றி

... Victory. Success.

மறையவன். வேதமுண
ர்ந்தவன். பார்ப்பான்

A brahmin who
read Vedas.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

பக்கம் 32.

அந்தரங்கம்	புரகசியம்	What is said in confidence.
	மூர்த்திக்குத் திருஞ்சனம் செய்தல்...	Bathing of an idol with water, oil, ghee and milk, &c.
அமைச்சன்	மந்திரி	... அமாத்தியன் எனும் வடசொல்லடியாய் வந்தது.
ஆகமம்	முதல்வன்வாக்கு.	வேவடசொல். The Veda, or Shastras prescribed by the deity.
கோசுரு	சனர் கொசுஎன்று வழங்குகின்றன. கொதுகு என்பது மிதுவே.	A class of several kinds of small flies including gnats mosquitoes, &c.
சரபம்..	எட்டுகாலகளுள்ள ப	A large fabulous bird with eight legs, regarded as the foe of the lion, and as inhabiting the snowy mountains.
தெய்வபலம்	தெய்வத்தால் நேரும் சகாயம்.	Divine assistance. வடசொற்றொடர்.

பக்கம் 33.

அடப்பக்காரன்.	ப்பை வைத்திருக்கும் வேலைக்காரன்.	A servant who carries the betal pouch. This is slang form. அடைப்பைக்காரன் is correct form. அடை. A leaf.
---------------	----------------------------------	---

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

அந்தகன்	... குருடன்	... A blind person.
ஆணவம்	... இறுமாப்பு. தான் எ னும் அகம்.	Pride.
யமகம்	... ஓர்வகைப்பாட்டு. இதி ல் வந்த சொல்லே வ ந்திருப்பினும் பொரு ள் வேறுபாடமைந்து ஒசைநிரம்பி யிருக் கும். இங்குக்காட்டி ய யமககவி " திதத் த " வென்று தொட ங்குவது. இது ஏகா க்கரத்தா லமைந்து ளது.	A species of allite- ration, the repeti- tion of words or syllables of like sound but varying in sense in the different parts of a stanza, as at the beginning, middle or end of each hemistich.

அப்பாடல் வருமாறு.

திதத்தத்தத் தித்தத் திதிதாதை தாதுத்தித் தத்திதா
திதத்தத்தத் தித்தத்தி தித்தித்த தேதுத்து தித்தித்ததா
திதத்தத்தத் தித்தத்தை தாததி தேதுதை தாததத்து
திதத்தத்தத் தித்தித்தி தீதி திதிதுதி தீதொத்ததே.

பதப்பொருள்.

திதத்தத்தத்தித்த = திதத்தத்தத் தித்த என்னுந் தாள மா
னங்களை, திதி = திருநடத்தாற் காக்கின்ற, தாதை = பரமசிவ
னும், தாத = பிரமனும், துத்தி = படப்பொறியினையுடைய,
தத்தி = பாம்பினுடைய, தா = இடத்தையும், தித = நிலைபெற்ற,
தத்து = ததும்புகின்ற, அந்தி = சமுத்திரத்தையும் பாயலாகக்
கொண்டு, ததி = தயிரானது, தித்தித்ததே = தித்திக்கின்ற
தென்று, து = உண்டகண்ணனும், துதித்து = துதிசெய்துவணங்
குகின்ற, இதத்து = பேரின்ப சொருபியான, ஆதி = முதல்வ
னே, தத்தத்து = தந்தத்தையுடைய, அத்தி = அயிராவதத்தால்

அகாரதி முறைப்பதம்.

பெருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

வளர்க்கப்பெற்ற, தத்தை = கிளிபோன்ற தெய்வயானைக்கு,
 தாத = தொண்டனே, திதே = தீமையே, துதை = நெருங்கிய,
 தாது = ஸப்த தாதுக்களால் நிறைந்ததும், அகத்து = மரணத்
 தோடும், உதி = சன்னத்தோடும், தத்து = பலதத்துக்களோடும்,
 அத்து = இசைவுற்றதுமான, அத்தி = எலும்புகளை முடிய,
 தித்து = பையாகிய விவ்வுடல், தீ = அக்கினியினால், தீ = தகிக்
 கப்படுகின்ற, திதி = அந்நாளிலே, துதி = உன்னைத்துதிக்கும்,
 தீ = புத்தி, தொத்தது = உனக்கே அடிமையாகவேண்டும், ஏ-று.
 தீ-எழுவாய், தொத்தது பயனிலை, ஏ-அசை.

கருத்து. திதத்தத்தத்தித்த எனுந் தாளத்தால் நடிக்கும்
 பாமசிவனும், பிரம்மாவும், தயிரையுண்டு பாற்கடலையும் ஆதி
 சேடனையும் பாயலாகக்கொண்ட திருமாலும் வணங்குகின்ற
 முதல்வனே, தெய்வயானை தாசனே ஜனனமரணத்துக் கிட
 மாய் எலும்புமுதலிய தாதுக்கள் நிறைந்த பொல்லாத இவ்
 வுடற்பை தீயில்வேசுங்காலுன்னைத் துதிக்கும் என் புத்தியை
 உனதடியினைக்கு ஆட்படுத்தவேண்டும் என்பதாம்.

விகடபரிமளம். வெவ்வேறுவாசனை. |வடசொற்றொடர். இ
 ங்கு இதை முதலாக உடைய திருப்புகழாம் பா
 டலையுணர்ந்துகின்றது. அப்பாடல் வருமாறு:—

வயலிநகர்க்குமரன் திருப்புகழ்.

விகட பரிமள மிருகமத இமசல

வகிர படிமு மளவிய களபமு

மட்டித்தி தழ்த்தொடைமு டித்துத்தெ ருத்தலையில்

உலவி யிளைஞர்கள் பொருளுட னுயிர்கவர்

கலவி விதவிய னரிவையர் மருள்வலை

யிட்டுத்து வக்கியிடர் பட்டுத்தி யக்கியவர்

விரவு நவமணி முகபட எதிர் பொரு

புரண புளகித இளநகி லுரமிசை

தைக்கக்க முத்தொடுகை யொக்கப்பி ணித்திறுகி

அன்புகூர். (க)

அகராதி முறைப்பதம்

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

விபுத ரமுதென மதுவென வறுசுவை
அபரி மிதமென இலவிதழ் முறைமுறை
துய்த்துக் களித்துநகம் வைத்துப்ப விற்குறியின்
வரைவு முறைசெய்து முனிவரு மனவலி
கரையு மரிசன பரிசன ப்ரியவுடை
தொட்டுக்கு லைத்துநுதல் பொட்டுப்ப டுத்திமதர்
விழிகள் குழைபொர மதிமுகம் வெயர்வெழ
மொழிகள் பதறிட ரதிபதி கலைவழி
கற்றிட்ட புட்குரல்மி டற்றிற்ப யிற்றிமடு

உந்திமுழுகி. (உ)

புகழு வெகுவித கரணமு மருவிய
வகையின் முகிலென இருளென வனமென
ஒப்பித்த நெய்த்தபல புஷ்பக்கு ழற்சரிய
அமுத நிலைமல ரடிமுதல் முடிகடை
குமுத பதிகலை குறைகலை நிறைகலை
சித்தத்த முத்தியனு வர்க்கத்து ருக்கியோடு
பொழுதும் விடலரி தெனுமனு பவமவை
முழுது மொழிவற மருவிய கலனியி
தத்துப்ரி யப்படந டித்துத்து வட்சியினில்

நைந்துசோர. (ங)

புணரு மிதுசிறு சுகமென இகபரம்
உணரு மறிவிவி ப்ரமைதரு திரிமலம்
அற்றுக் கருத்தொ ருமையுற்றுப் புலத்தலையில்
மறுகு பொறிகழல் நிறுவியெ சிறுதுமெய்
உணர்வு முணர்வுற வழுவற வொருஐக
வித்தைக்கு ணத்ரயமும் நிர்த்தத்து வைத்துமறை
புகலு மனுபவ வடிவினை யளவறு
அகில வெளியையு மொளியையு மறிசிவ
தத்வப்ர சித்திதனை முத்திச்சி வக்கடலை

யென்று சேர்வேன். (ச)

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

திசுட திசுசுட திசுசுட திசுசுட
 தசுட தசுசுட தசுசுட தசுசுட
 திக்குத்தி குத்திசுட தக்குத்த குத்தசுட
 மிமிட மிமிமிட மிமிமிட மிமிமிட
 டமட டமமட டமமட டமமட
 மீமீமீ மீமீமிட டட்டட்ட டட்டமட
 திசுர்தி திசுதிது திசுசுர்தி திசுசுர்தி
 தசுர்தி தசுதசு தசுசுர்தி தசுசுர்தி
 திக்குத்தி குத்திசுர்தி தக்குத்த குத்தசுர்தி

என்றுபேரி (௫)

திமிலை கரடிகை பதலைச லரிதவில்
 தமர முரசுகள் குடமுழ வொடுதுடி
 சத்தக்க ணப்பறைகள் மெத்தத்தொ னித்ததிர
 அசரார் குலஅரி அமரர்கள் ஜயபதி
 குசல பசுபதி குருவென விருதுகள்
 ஒத்தத்தி ரட்பலவு முற்றிக்க லிக்கவெழு
 சிகர கொடுமுடி கடுகடு கடுவென
 மகர சலநிதி மொசுமொசு மொசுவென
 எட்டுத்தி சைக்களிறு மட்டற்ற றப்பினிற

நின்ற சேடன். (௬)

மசுட சிரதலம் நெறுநெறு நெறுவென
 அகில புவனமு ஹாஹா ஹாவென
 நகூதர் முக்கிவிழ வக்கிட்ட துட்டகுண
 திருதர் தலையற வடிவெனு மலைசொரி
 குருதி யருவியின் முழுகிய கழுகுகள்
 பக்கப்ப முத்தவுடல் செக்கச்சி வத்துவிட
 வயிறு சரிசுடல் நரிதின நிணமவை
 எயிறு அலகைகள் நெடுகிய குறளிகள்
 பகித்து நிர்த்தமிட ரகித்த லைப்பரவி

யும்பர்வாழ். (௭)

அகராதி முறைப்பதம். பொருள். விசேஷக் குறிப்பு.

மடிய அவுணர்கள் குரகத கஜரத
கடக முடையட வெடிபட வெழுகிரி
அற்றுப் பறக்கவெகு திக்குப்ப டித்துநவ
நதிகள் குழைதர இயபதி மகிழ்வுற
அமர்செய் தயில்கையில் வெயிலெழ மயில்மிசை
அக்குக் குடர்க்கொடி செருக்கப் பெருக்கமுடன்
வயலி நகருரை சரவண பவசுக
இயலு மிசைகளும் நடனமும் வகைவகை
சத்யப்ப டிக்கினித கத்தியர்க் குணர்த்தியருள்

தம்பிரானே (அ)

பக்கம் 34.

கைவாள	சிறுகத்தி	A Hand knife.
ஜயம்	வெற்றி	Victory.
டு	சன்மானம்,	Reward.

பக்கம் 35.

அமர்த்து ..	அடக்கு	To make quiet.
காலநிர்ணயம்	காலநிச்சயம்	Chronology.
சாத்தேயன்	சத்திபூசைசெய்வோன்	A person among the persons who worship Sakti and who belong to a sect.

பிரதிநாமம்	வேறுபேர்	Name sake.
வாதம்	சர்ச்சைசெய்தல். விவாதம். சொற்கலகம்...	A disputation.

பக்கம் 36.

உத்தேசம்	நிதானம்	... To give a guess or estimate.
சம்புடம்	... ஒர்புத்தகத்தின்ப.	A volume of book.
சாசனம்	... ஆதரவு. பட்டயம். பட்டோலை.	A royal edict.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

செங்கணன் ...	கோச்செங்கட் சோழன் என்பதும் இவன் பெயர், இவன் சோழ அரசர்களிலொருவன். பல ஆயங்களைக் கட்டுவித்தவன். தில்லை வாழந்தணர்களுக்கும் கிரகங்கள் நிர்மாணம் செய்தவன்.	A Chola King who reigned about 4500 years ago. He is the son of Subha-deva and his wife Kamalavathy.
--------------	--	--

பக்கம் 37.

உபயவேதாந்தம்	பிரமசூத்திர பாஷிய ரூபமான வடமொழி வேதாந்தமும் சட கோபர் திருவாய்மொழி ரூபமான தமிழ்மொழி வேதாந்தமும். இவ் விரண்டும்வைஷ்ணவப்பிராமணர்களுக்கும்மட்டும் உண்டு.	வடசொற்றொடர் உபய. Double + வேதாந்தம். The end of the Vedas. This is peculiar among Vaishnava Brahmins.
கரிகாற்சோழன்.	இப்பெயர் கொண்ட சோழர் இருவர். இங்குக் குறிப்பிட்டவர் உறையூரிலரசாண்ட சோழனுமல்ல இராமாநுஜர் காலத்தவனுமல்ல. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தாண்டவன்.	The Chola whose capital was புகார். காவிரிப்பூம்பட்டினம்.
நிதானம்	... மதிப்பு	... Guess.
பட்டம்	... ஆதிக்கப்பெயர்	... A title of office.

பக்கம் 38.

சமயாசாரியார்.	ஓர்சமயத்தாரின் குரு	A Spiritual teacher and guide of a sect.
தாரதம்மியம்...	உயர்வுதாழ்வு ...	A Sanskrit compound implying more or less, greater or smaller, superior or inferior.

அகாரதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

பாஷியம்	...	வேதாந்த சூத்திரத் திற்கு இராமாநுஜர் செய்த விரிவுரை.	வடசொல் a commentary on sutras, &c.
பிரபந்தம்	...	வைணவர்களுள் ஆழ்வார்பாடல்களுக்குப் பெயர்.	A connected discussion literally but relates here to the Tamil Veda of Vaishnava Saints.
லளிதம்	...	லேசாய் அறியத்தக்கது	வடசொல் Pleasing or simple.

பக்கம் 39.

கண்ணோக்கம்	.	கவனிப்பு	...	Attention.
கலம்பகம்	...	தமிழில் ஓர் பிரபந்தம் பலவகைப்பாடல் சேர்ந்ததால் இப்பெயர் கொண்டது.		A kind of poem composed of various metres.
பாகபேதம்	...	பாஷைநடையின் பேதம்.		Kind of style.
பாகுபாடு	...	பிரிவு. பகுப்பு	...	Division, Sub-division.
வாசனை	...	சம்பந்தத்தால் வந்துள்ள நடை.		Acquired habit.
விஷயசோதனை.		சங்கதியை ஆராய்ச்சி செய்தல்.		Examination of a subject.

பக்கம் 40.

தூர்	...	வேர்	...	Root.
பரிதாபம்	...	அதிகக்கொதிப்பு	...	Excessive heat of body. வடசொல்.
பற்குனன்	...	அர்ச்சுனன்	...	வடசொல் காரணப் பெயர். Arjuna who was born in the 12th lunar mansion.

அகராதி முறைப் பதம்.

பொருள்.

விசேஷக் குறிப்பு.

பக்கம் 41.

அணங்கு	...	தெய்வப்பெண்	...	A female inhabitant of Svarga.
கயிரவம்	...	செவ்வாம்பல்	...	வடசொல். Red water lily.
குணதிசை	...	கிழக்குத்திக்கு	...	வடசொற்றொடர். தற்பவம் திசா = திசை. நன்னூல். பதவியல் 20. சூத். ஆவீறு. ஐயும்.
தாரை	...	ஒழுங்கு	...	வடசொல், தாரா = தாரை. Drops of water or a continuous stream.
நிரை	...	வரிசை	...	Arrangement.
விடாய்	...	சோர்வு	...	தற்பவமாய்வந்த வடசொல். (விஷாதம். வடசொல்) faint or weary state.

பக்கம் 42.

கணிகைமாதர்..	...	வேசையர். பொதுப் பெண்டிர்.	...	கணிகா = கணிகை Adancing girl.
கற்பனை	...	புனைந்துரை	...	Elegance in poetry. கவியமைப்பு.
குலமாதர்	...	நல்லகுடியிற் பெண்.	...	பிறந்த A woman of good caste.

அகராதிமுறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

பிள்ளைப்பேருமாள்.

பக்கம் 43.

அமர்த்தி	... ஏற்படுத்தி, நியோ கித்து.	Having engaged.
திவ்யகவி	... தெய்வப்புலவன்	... வடசொற்றொடர். தற் சமம். A poet divinely inspired.
நூலாராய்ச்சி	... கிரந்தபரிசோதனை	... நூல். A literary or scientific book. ஆராய்ச்சி. Research.
ராயசவேலை	... சம்பிரதித்தொழில்	... The post of a pub- lic secretary or accountant.

பக்கம் 44.

அநுஸந்தானம்.	பாராயணம்	... Recitation of the Veda according to rule.
சிகாமணி	... முடியிலேதரிக்கும் மணிபோற் சிறந்த வர்.	வடசொற்றொடர் சூடாமணியுமாம். A person like the chief gem in a crown as worn on the head.
பாகவதர்	.. பகவானும் விஷ்ணு வின் பத்தியிற் சிறந் தோர். வைணவர்.	The Vishnu sect, generally applied to such as are more advanced in the system of Visishtadwaitam.
மூலபுருஷர்	... குலத்தின் அடியில் முதலாய் நிற்பவர்.	வடசொற்றொடர். This first or chief man in genealogy.
ஸேவாகாலஞ் செய்தல்.	பாராயணஞ்செய்தல், அநுஸந்தானம்.	A peculiar term used among Vaish- nava Brahmins.

அகராதி முறைப்பதம்-

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

பக்கம் 45.

சுறுணி	... மரக்காலளவுகொண் டது.	A nominal dry- measure, in quan- tity equal to the மரக்கால். இதையுணர்த்தும் வடசொல் சிவம்.
நிர்ப்பந்தம்	... தடை, இடையூறு. கட் டாயப்படுத்தல்.	வடசொல். Compul- sion.
பதக்கு	ரண்டுமரக்கால்கொ ணட அளவு.	A dry measure of two குறுணி, இதை யுணர்த்தும் வடசொல் துரோணம்.

பக்கம் 46.

குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப்பூசிக் கொண்டது போல்.	இது பழமொழி, செய் யப்போனது கை கூ டாமையை உணர்த் துவது.	As one smeared himself with mud after bathing.
திரிகரணம்	... முப்பொறி, (உள்ளம், உரை செயல்).	The three organs. These as instru- ments for divine worship are: மனம், the mind or source of thought; 2. வாக்கு the mouth, as forming words; 3. காயம் the body, producing action. வடசொற்றொடர். A compound of திரி = Three, adjectively triple, three-fold மூன்று and கரணம் an organ of sense or இந்திரியம்.
சுத்தசத்துவம்.	முக்குணத்திலொன் று, மற்றிரண்டின் சார்பில்லாதது.	வடசொற்றொடர். A compound of சுத் தம் = pureness or purity, and சத்துவம் = The first of three principles in nature.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

வீம்பிற்கு வேடங்
கோள்ளாதே.

இது ஓர் பழமொழி..

Do not assume a
garb for mere
show.

வீரவைணவர்.

கடியவைணவர்

...

வடசொற்றொடர். A
Sanskrit com-

pound of வீரம். Bravery and வைஷ்ணவர், the
follower of Vishnu, a high Vaishnava, oppos-
ed to வீரசைவர் high Saivas who worship the
Linga; formerly known, as the exterminators
of the Jainas.

பக்கம் 47.

ஆதங்கம்

... | ஆபத்து, இடறு

...

Mishap or calam-
ity, vulgarly used as, ஆடங்கம். வடசொல்.

கபிலை

... | காராம்பசு

...

A dimcolored cow.

(கருமை கலந்த பொன்மை) வடசொல் கபிலா.

சபதம்

... | ஆணை இட்டுக்கொள்
ளுதல்.

A binding of one's
self by an oath to
a certain action.

ஜயவிஜயூர்கள்...

| திருமாலின் வாயில்
காக்குமிருவர்.

The two, door-
keepers of Vishnu.

பிராதக்காலம்...

| விடியற்காலம்

...

Day break. வட
சொற்றொடர் (பிராத + காலம்).

பக்கம் 48.

ஆணைக்கா

... | கஜாரணியம் எனும்
வடசொற்றொடரின்
பெயர்ப்பு, சைவர்
களின் முக்கியதலம்,
அரங்கத்திற்கு ரு கே
யுள்ளது.

வெள்ளையாணை வழி
பட்டதலம். (யாணை
வனம்) சுவாமி வெ
ள்ளைநாவல் மரத்தடி
யில் வீற்றிருப்பதால்
ஜம்புகேசுவரம் என்

னும் பெயருண்டாயிற்று.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

ஆவேசம் ...	சன்னதம். மருள்.	...	A paroxysm of religious frenzy, through excessive zeal, வடசொல்.
கபாலம் ...	மண்டையோடு. தலைமண்டை.	...	The skull, the cranium used by Siva as a bowl for begging.
பரப்பிரம் விவேகம்.	ஓர்சிறுநூல். திருமாலின் சிறப்பைப் பகுத்துநிச்சயிக்கும் பாக்கள்.		A small treatise which establishes the superiority of Vishnu.
விசுவரூப தரிசனம்.	திருக்காப்புத் திறக்கும்போது அதிகாலையில் முர்த்தியைத் தரிசித்தல். (காட்சி கொள்ளல்.)		The first sight of the idol when the door of the Sanctuary is opened early in the morning.

பக்கம் 49.

கரா ...	ஆண்முதலை	...	A male alligator.
சமயவாதம் ...	சமயச்சார்பான வாக் குவாதம்.		Religious disputation.
மழு ...	காய்ந்தெரியு மிரும்பு.		A testing iron applied red-hot to the hand to prove guilt or innocence.
மனோதிடம் ...	மனதின்வலு	...	Resolution. Firmness of mind.
முறையிடல் ...	குறைகூறிக்கொள்ளல்		Uttering complaints.
மூலம் ...	ஆதிகாரணப்பொருள்.		The primeval deity.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

பக்கம் 50.

அரங்கர்	...	அரங்கத்தி லிருப்பவ னே, எனவிளி. அர ங்கம் ஆற்றிடைக்கு றை. அங்குள்ளா ன் அரங்கன்.	An island formed by a river or rivers.
நவநீதம்	...	புதுவெண்ணெய்	Fresh butter.
மணவாளன்	...	அரங்கநாதன் அழகிய மணவாளன் என்ப வை வழக்கப் பெயர் கள்.	மணம் = Marriage + ஆளன் = மணவா ளன் Bride-groom. Here used to re-
			present the God worshipped at Srirangam.
மதிக்கும்.	...	கடையும்	Sans. மத் = to turn or churn பெயரெச்சம் qualifies நவநீதம்.
வழிபடுகடவுள்.		தினந்தோறும் வழிபடும் மூர்த்தி.	The particular deity worshipped daily.

பக்கம் 51.

கண்டமாலை	...	கழுத்தில் வரிசையாய் உண்டாகும் புடை கள்.	Scrafula, a disease appearing in tumors in the neck, கழுத்தில் வரும்புண். வடசொற்றொடர்.
கனவு	...	சொப்பனம். கனா!	A dream oppo. நனவு wakeful state.
குரங்கன்	...	சிவபிரான் பெயர் குரங்கம் = மான், அதைக்கையில் உடையவன்.	வடசொல், காரணப்
திருமால்	...	கமலைகாந்தன்	திரு - prosperity, wealth, goddess of fortune + மால் = வேட்கை lust திருமகளின் ஆசைக்குரியவன். திருவுக்குந் திரு வாய் விளங்குபவன்.

அ அகாரதி முறைப்பதம். பொருள். விசேஷக்குறிப்பு.

பக்கம் 52.

காரைந்து பத்து. இது பிள்ளைப் பின் ஆராய்ச்சியில் இ
பெருமாள் செய்த வர் பனிரண்டு பிரப
க பிரபந்தங்களின்தொ ந்தங்கள் செயதிருப
கை. பதாய் வெளியாகின்

அவ்விரண்டு பிரபந்தங்களாவன :—

1. திருவரங்கக்கோவை,
2. திருவரங்கவெண்பாமாலை.

நீ வ கோவையில் ஆறு ஏழுபாடல்கள்மட்டும் இக்காலத்தில்
வழங்கிவருகின்றன. வெண்பாமாலையில் நமக்குக் கிடைத்தி
ருப்பது ஒரு வெண்பாவேயாம். மாதிரிக்கு கோவையில் ஒரு
கலித்துறையும் அவ்வெண்பா வொன்றும் இங்குக் காட்டப்
படுகின்றன.

க அரங்கக்கோவை.

கூ கு அல்லைப் பகல்செய்யு மாலரங் கேச ரணிவரைமேல்
கொல்லைக் குறவர் மடந்தையெங் கேசொலுங் கோலமதன்
வில்லைக் குனிப்பவ ரேயனு ராகம் விளைப்பவரே
கல்லைப்பெண் னைக்கு பவரேயென் மானத்தைக் காப்பவரே.

தலைவன் பகற்குறிவழியாய்த் தலைவியைத் தினைப்புன
த்துக் காணலாமென்று ஆவலோடு சென்றபோது அங்குத் தலை
வியைக் காணாது வறும்புனங்கண்டு வருந்தியதை இத்துறை
காட்டுகின்றது. அப்புனத்தி னருகிலிருந்த வண்டுகளையும்
சூயில்களையும், அரிந்துவிட்ட தினைத்தாள்களையும் மான்களை
யுங்கண்டு, யாம் விரும்பிக்காணவந்த குறப்பெண் எங்கேபோ

அகாரதி முறைப்பதம். பொருள். விசேஷக்குறிப்பு.

யினள் சொல்லுமென்று தலைவன் வினவினான், என்பதே இத்துறையின் பொருள். இச்செய்யுளின் முதலடி அரங்கன் வரையைச் சுட்டிநிற்கின்றது.

ரிப்பவரென்றதால் வண்டிகள் சுட்டப்பட்டன. மதனன்கரும்பு வில்லுக்கு வண்டிகள் நாண்கயிறுவதால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது. அனூராகம் விளைப்பவரென்றதால் குயில்கள் சுட்டப்பட்டன. குயிலோசை விரகவேதனையை உண்டாக்குதல்பற்றி இது கூறப்பட்டது. கல்லைப் பெண்ணுக்குபவ ரென்றதால் திருமாவின் தாள்கள் கொள்ளப்பட்டன. அரிந்துவிட்ட தினைத்தாள் அரிதாளாகி அரிதிருமாலையுணர்த்துதல்காண்க. அகலிகையின் கல்லுருவைப் பெண்ணுருவாக்கியது தயரதராமன் தாள்கள் என்பதனால் இவ்வாறேதப்பட்டது. மானத்தைக் காப்பவர்: கலையென்பது வஸ்திரம். மானத்தைக்காக்க அது மாந்தர்க்கு ஆடையாய் நின்று உகலின்று உகல்காரணங்கருதி இது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இங்குக் கலையென்பது சிலையென்பது கலைமானினைத் தை விளக்கியது.

அர் எனும் பலர் பால்விசுதி கண்டபொருள்களைச் சிறப்பிக்குந் திருணத்தில் எடுத்தாளப்பட்டது.

திருவரங்கத்து வேண்பாமாலை.

கொம்பா நகிற்சியர்கண் கூறுதமிழ்க் காவிரியும்
அம்பாக மேவு மரங்கமே.....சம்பாதி
தம்பிக்குத் தீத்தான் தருகினு னேரைவர்
தம்பிக்குத் தீர்த்தான் றலம்.

இதனுள் தலைமகளினது கண்ணின் சிறப்புக் கூறப்பட்டுள்ளது. “அம்பாகமேவும்” இத்தொடர்மொழியின் பொருள் நயம் வருமாறு:—கண் அம்பு ஆகமேவும். கண்தமிழினிடம்

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

கூறும் அம்பாகம்போலும். கண்காவிரி அம்பு ஆகமேவும் ; அம்பு = நீர் : நீர்போன்ற குளிர்ச்சியையுதவும். அம்புபோல் வன்மையும் தமிழ்போலினிமையும் காவிரிநீர்போல் குளிர்ச்சியுமுள்ளகண் எனக்கொள்க.

சம்பாதி ஜடாயுவின் அண்ணன். தீசம்பாதி தம்பிக்குத் தருகினான். இராமன் தீக்கடன் செய்தமை சொல்லப்பட்டது. ஓரைவர், பஞ்சபாண்டவர். அவர் பிக்கு கலகத்தைத் தீர்த்தான் கண்ணன். கம்பன் அயோத்தியாகாண்டம் கங்கைப்படலத்து “ அருப்பேந்திய * * * மதமாமருப்பேந்திய எனலாம் ” என்று நகிலைச் சிறப்பித்திருத்தலால் கொம்பாமென்றதால் ஆனைக்கொம்பெனக்கொள்க.

இவ்விரண்டுபுஸ்தகங்களும் இன்னும் அச்சியந்திரத்தைக் காணவில்லை. ஒலைப்புத்தகவடிவமாய் யாரிடம் எந்நிலையிலுள்ளதோ புலப்படவில்லை. இந்நூல்கள் பாடிய துண்மையென்பது விளங்குகின்றது.

சமயப்பேய்

மதாவேசங் கொண்ட சமயம் வடசொல். A

பேய். மதம் = என் religious system.

பது சித்தாந்தம். தக பேய் = Devil. Here

ரம் வல்லோசைகொ சமயப்பேய் repres-

ண்ட தாகையால் ents religious

கொள்கை யெனும் frenzy.

பொருள்கொண்டது.

திருமாலுக் கடி
மைசேய்.

ஆத்திசூடிச் சூத்திரம். Serve Vishnu—the

காக்கும் கடவுளாம் concert of God-

கமலைகாந்தனை வழி dless of wealth.

படு என்பது பொ

ருள்.

தேய்வ மிகழேல்.

ரம். Do not blaspheme

நி God.

ந்திக்காதே என்பது

பொருள்.

அகராதி முறைப்பதம். பொருள். விசேஷக் குறிப்பு.

பக்கம் 53.

கொற்கை பாண்டியர்களின் | Ancient town of
பழயராசதானி. இப் | Pandian Kings.
பொழுது சிறிய ஊ
ராக இருக்கின்றது.

பக்கம் 54.

உத்தியோகம் ... | தொழில் ... | Office. Function.
வடசொல்.
உறசவம ... | திருவிழா ... | வடசொல். A reli-
gious festival.
சித்தப்பிரமை . | மனமயக்கம். பிரமை. | Madness or பிரமை
stupor. வடசொற்றொடர்.
தேகயாத்திரை | வீனம். சரீரபோ | Food. Maintenance
ஷணை. | for the body. Sup-
port. வடசொற்றொடர்.

பக்கம் 55.

சாஷ்டாங்க | எட்டங்கங்கள் தரை வடசொற்றொடர். எட்
நமஸ்காரம். | யிற்படும்படி வணங் டங்கங்களாவன :—
கல். ... 2

கால் ... 2

தோள் ... 2

மார்பு ... 1.

... 1

௮ 8

| Prostration by
bringing eight parts of the body in contact
with the ground.

நியமித்தல் .. | கட்டளையிடல், தீர் | வடசொல். Ordering
மானித்தல். | or determining.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

மனோபாவனை ...	மனத்திற்பாவிக்கை.	Imagination. Fancy.
		வடசொற்றொடர்.

பக்கம் 56.

சாதம்.	அன்னம்.	Boiled rice.
தளிகைப் பிரசாதம்.	நைவேத்தியம் செய்த	A moulded rice cake
	அன்னம்.	for the temple. A
		compound of தளிகை + பிரசாதம். பிரசாதம் வடசொல். தளிகை = உண்கலம். An eating vessel.

வழுவழ	நிடமில்லாத. சோபியாத.	Slippery. To speak without meaning.
		or அலபப.

வ	குற்றம்	A compound of
	வழு.	An error and விழு to fall off.

பக்கம் 57.

	கவயசான கிழம்.	Very old man. .
பொரிகடலை	பொரித்த நெல்லும் வறுத்த கடலையும்.	Fried rice and Bengal gram usually given to young boys.

பக்கம் 58.

சாதுரியம்	சாமர்த்தியம் ...	Cleverness.
நரைதிரை	மயிரின் வெண்மையும தோலின சுருக்கமும். இவையிரண்டும் கிழத்தன்மையையுணர்த்தும் குறிகள்.	Hoariness and wrinkle in the skins caused by age.

புள்ளிக்குறி ...	புள்ளியாக இடம்குறி.	A full stop.
------------------	---------------------	--------------

வாக்ஷியத்தின் முடிவைக்காட்டும் சங்கேதம்.

அகராதி முறைப்பதம்.

பொருள்.

விசேஷக்குறிப்பு.

பக்கம் 59.

<p>திருநாட்டிற்கு எழுந்தருளல்.</p>	<p>வைகுண்டத்திற்குப் போதல். மரணமடை தல்.</p>	<p>A peculiar expres- sion among Vaish- nava Brahmins to represent death. Which means to reach the paradise of Vishnu: செத்தாரைத்துஞ்சினு ரென்பதுபோல இது தகுதி வழக்கில் சேர்ந்த மங் கலமொழியாம்.</p>
--	---	---

<p>துளவம்</p>	<p>... திருத்துழாய். வழக் கில் துளசி.</p>	<p>Holy basil—afra- grant herb held in great veneration by the Hindus.</p>
---------------	---	--

பக்கம் 60.

<p>ஈடுபடல் அனுபவித்தல். தெளிவு.</p>	<p>... கண்ட உண்மையை</p>	<p>Clear discernment.</p>
<p>தீராச்சோபம் போராய்முடியும்</p>	<p>நீங்காத கோபம் பிற கு சண்டையாய் முடியும்.</p>	<p>இது கொன்றைவேந்த னில் ஒளவைகூறிய சூத்திரம். Inplaca- ble anger will end in a fight.</p>

பக்கம் 61.

<p>நிரந்தரம் பெரும மருங்கு</p>	<p>... எப்பொழுதும் ... பெருமானே ... இடை</p>	<p>... வடசொல். Always. ... விளிவேற்றுமை. ... The waist.</p>
--	---	---

பக்கம் 62.

<p>கொண்டல் மாலே</p>	<p>... மேகம் ... அந்திப்பொழுது அறு வகைச் சிறுபொழு தில் ஒன்று.</p>	<p>... A dark cloud. Evening. One of the six divisions of the day; from sun set till ten o'clock.</p>
-------------------------	---	---

அகராதி முறைப்பதம். பொருள். விசேஷக்குறிப்பு
 வீடு ... | மோகும். பிறப்பற்ற | பிறவித்துயர் நீங்கிய
 நிலை. | நிலை. காரணப்பெயர்.
 The happiness of heaven.

பக்கம் 63.

ஆரணத்து அந் தம்.	மறையின் முடிவுப் பொருள்.	
சாபம்	... இருபொருள் கொண் டசொல். வில். சபித்தல்.	
தாணை	... மகளிராடை	... A female cloth is meant here.
வாரணத்தந்தம்	ஆணைக்கொம்பு	... The tusk of the elephant. வடசொற் றொடர்த், தோன்றல் விகாரம்.

அரும்பத விளக்கமும் விசேஷக்குறிப்பும் நிறைவேறின.

ERRATA.

Page 65. Read devotees for devoties.
 „ „ „ Brahmins „ brahmins.
 „ 66 „ mountainous „ mountaneous.

